

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS-THURSDAY – SAUSIO–JANUARY 28, 2021 • Vol. CXII NR. 7

Kaina 2.00 dol.

PERIODICALS

laikraštis lietuviams
leidžiamas nuo 1909 metų

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 01-27-2021

Tingėjo tingėjo, bet pagaliau atėjo

Kai sausio pabaigoje pagaliau žiema pasipurto ir negailėdama pažeria sniego – metas lipdyti sniego skulptūras. Tuomet kiemuose apsigyvena ne tik sniego seniai, bet ir visokių kitokių netikėtų padarų. Šią, pandeminę žiemą, Facebook kviečia dalyvauti įvairiose internetinėse sniego skulptūrų lipdymo varžybose, kai kurie organizatoriai laimėtojams žada solidžių premijų. O štai Rockforde, IL, Sinnissippi Park, šią savaitę (sausio 26–30 dienomis) gyvai prasidėjo 35-asis kasmetinis sniego skulptūrų konkursas. Organizatoriai kviečia jame apsilankyti nemokamai.

Ir Lietuvoje daug prisnigo, o tautiečiai savamoksliai sniego skulptoriai praėjusį savaitgalį netinginiavo. Jų sukurtas grožis – 16 psl.

Prisimename

Sausio 27 d. buvo minima Tarptautinė Holokausto aukų atminimo diena. LR generalinis konsulas Čikagoje taip pat prisijungė prie pasaulinės atminimo akcijos *#WeRemember*

Tarptautinės karjeros iššūkiai

Asmik Grigorian triumfas Zalburgo festivalyje tarsi vainikavo paskutinių kelerių metų lietuvių solistų pasiekimus tarptautinėse scenose. Būtent jos debiuto Metropolitan scenoje visi laukėme 2021-ųjų rudenį. Deja, viena svarbiausių pasaulio scenų liks uždaryta dar visam sezonui.

– 8 psl.

Gyvenimas trumpas – menas amžinas – *Hipokratas*

Ir kas galėjo pagalvoti, kad virusas ims ir padarys tai, ko žmogus veikiausiai niekada negalėtų – nuties tiltą tarp dviejų žemynų, tarp Europos ir Amerikos. Tiesa, reikia pastebėti, kad jam šiame darbe nemenkai padėjo ir prezidento rinkimai, kuriuos stebėjo kone visas pasaulis, ne išimtis ir mes, Lietuvoje. Virusas paakino susirasti visus pažįstamus, tolimiausius giminačius, kuriuos mandagiai prisimindavome kartą per metus, pasveikindami su šv. Kalėdomis ir nusiųsdami šeimos nuotrauką. Vaikai tose nuotraukose vis didėdavo, ilgainiui jau nebeatsekdavome jų nei vardų, nei kuris kur mokosi ar studijuoja...

Ir staiga viskas pasikeitė. Mums parūpo sužinoti, kaip ir kas ten už to Atlanto vyksta. Vyresnioji karta pirmiausia pasitelkė įprastines ryšio priemones, t.y. normalius popierinius laiškus ir telefoną, norėdami sužinoti, ar dar gyvi tie, su kuriais kažkada buvo susitikę, o jei gyvi, tai kaip išveria karantiną, ar jums valdžia leidžia pasimatyti su vaikais ir anūkais? Dar leidžia, o mums jau ne... O kaip su gydymu? Ar įmanoma patekti į ligoninę, jeigu staiga širdis sustreikuoja, ar koja sulūžo, o gal dantį sukskaudo? Sunkiai. Ir pas mus tas pats...

Ne vienas garbaus amžiaus senjoras tiltui per Atlantą statyti Lietuvoje pasiryžo išmokti naudotis internetu. O ką jau ten kalbėti apie jaunesnius. Save priskirčiau prie pastarųjų ir pastebėjau, kad ne vien aš atidžiai peržiūrėjau draugus ir tų draugų draugus „Facebook“, norėdama sužinoti daugiau apie virusą ir ką apie jį galvoja, kaip su juo kovoja, kaip saugosi ir kaip gyvena valstybėje, kuri gerokai iki Trump šūkio jau buvo *first* ekonomikos, medicinos, piliečių bendrabūvio, solidarumo srityse.

Norėjome išgirsti iš pirmų lūpų apie situaciją pandemijos metu, tikėdamiesi, kad šurpinanti informacija žiniasklaidoje apie mirčių skaičius nuo viruso sukeltos infekcijos ir kolapsas medicinos sistemoje yra tik netikros naujienos, demokratijos priešų platinamos. Jei ten taip blogai, tai kaip tada bus pas mus, tokioje mažoje, vis dar sovietine praeitimi gyvenančioje valstybėlėje su korumpuota medicinos sistema, kurioje pirmuosius skiepus vis dar tikisi gauti ir gauna viršrinkininkai bei jų vaikai?

Visais laikais Lietuvos žmonėms Amerika buvo tas vilties švyturys, nes toks ir buvo pirmiesiems emigrantams, partizanams, „Katalikų bažnyčios kronikos“ leidėjams, tremtiniams ir politiniams kalininkams. O šiandien ir mums, laisvos ir demokratinės valstybės piliečiams, kurių didelė dalis atidžiai stebėjo ir 46-ojo JAV prezidento rinkimus per nacionalinę televiziją ar internetinėje erdvėje. Virus kontekste tas nematomas tiltas, kurį taip greitai pastatė, nesuteikė mums optimizmo dėl ateities, tačiau, kita vertus, kalbėjimasis, pasidalinimas kasdienėmis gyvenimo situacijomis leido patirti didesnę artumą, leido suvokti, kad esame panašūs savo patirtimis, jausmais, lūkesčiais ir išgyvenimais. Visiems mums skauda taip pat, visi nerimaujame dėl prarasto darbo ir vaikų ateities, liūdime ir kenčiame, negalėdami aplankyti savo tėvų ar išlydėti amžino poilsio artimųjų, draugų, kolegų. Kaip tikrame kare, sakome pastaruoju metu.

Ir vis dėlto ne, tai ne karas. Karą patyrė dipukų karta, mano senelių broliai ir seserys, kurie tik atidžiai nusiųpso iš mūsų inkštimo dėl nepatogių kaukių ir negalėjimo sportuoti klubuose, valgyti pamėgtuose restoranuose, lankytis teatruose. Ko gero, dėl tokio karo baimės ir išvengimo stebėjome rinkimus, net ir tie, kurie skeptiškai nusiteikę naujo-

Tiltas per Atlantą

JŪRATĖ KUODYTĖ

jo prezidento atžvilgiu. Katalikams, tiesa ne visiems, o tiems, kuriems artimo meilės įsakymas viršesnis už žūtbutinį laikymąsi taisyklių rinkinio, kad ir kas nutiktų, taigi katalikams glostė širdį ir apčiuopiamų vilčių dėl visokeriopo solidarumo su „mažuteliais“ teikė priesaika ant šeimos Biblijos ir žinios apie prezidento nuolatinį sekmadienio Mišių lankymą. Tai reiškia tam tikrą kokybės ženklą.

Ir vis dėlto neramu kitiems, kurie nepasitiki imigrantais ir nekrikščioniškos kultūros žmonėmis ir kurie žino naujojo vadovo pažadą suteikti valstybės finansavimą abortams. Ar tai kertasi su jo aiškiai deklaruota pagarba žmogaus teisėms ir orumui, kad ir kokios kilmės, rasės ar tikėjimo jis būtų? Juk negimusi gyvybė taip pat turi teisę į gyvenimą, apie

ką žino kiekvienas save laikantis kataliku. Kvapą sulaukę klausėmės apie išsakytą rūpestį ne tik savo kiemu, bet ir viso pasaulio žmonių gerove, ir žinoma, kūrinią. Po inauguracinės kalbos girdėjau turbūt aukščiausią galimą įvertinimą – kaip popiežiaus Pranciškaus. Nes atrodė, kad kalba ne tik saviems, bet visiems, siekdamas vienybės, taikos ir bendradarbiavimo.

Ar tai nepamatuotos liaupsės, ditirambai politikui profesionalui, kuris žino, kaip kalbėti masėms, bet nebūtinai jo žodžiai virs tikrove? Taip gali būti. Tačiau kaip norisi patikėti, kad tuo nematomu tiltu per Atlantą mus pasiekę žodžiai ras atgarsį čia, mūsų kieme, Europoje. Ir vėl prisiminti prezidentinės kalbos žodžius, seniai žinomus, ir popiežiaus nuolatos kartojamus gražiuoju evangelijos palyginimu apie audrą ir mus, esančius toje pačioje valtyje. Kad tik suvieniję jėgas galime įveikti ne tik virusą, bet ir rasizmą, neapykantą, o ir naujas kylančias grėsmes žmonijos gyvybei ir kūrinių ateičiai.

Karantinas Lietuvoje – dar mėnesį

Vyriausybė trečiadienį dėl COVID-19 pandemijos grėsmės pratęsė karantiną Lietuvoje iki vasario 28 dienos. Kartu nutarta pratęsti ir judėjimo tarp savivaldybių ribojimo laiką iki minėtos datos.

Sveikatos apsaugos ministerija pažymi, kad sergamumas COVID-19 yra sumažėjęs, tačiau per savaitę registruojamas atvejų skaičius vis dar ženkliai didelis. Užkrečiamųjų ligų, galinčių išplisti ir kelti grėsmę, stebėsenos ir kontrolės informacinės sistemos duomenimis, per 14 dienų nuo 2021 m. sausio 12 d. iki sausio 25 d. užregistruota 14415 COVID-19 ligos atvejų (14 dienų sergamumo rodiklis 100 tūkst. gyventojų – 515,6 atvejų).

Ministerija pastebi, kad koronaviruso atvejų skaičius Lietuvoje mažėja, bet mažėjimo tempas, palyginus su ankstesnėmis savaitėmis yra sulėtėjęs. Mirtingumas nuo COVID-19 ligos taip pat kol kas išlieka didelis, nors stebimas mirčių mažėjimas. 2020 m. gruodžio

mėn. nuo COVID-19 ligos mirė 1176 žmogus, 2021 m. sausio mėn. iki 25 d. – 849 asmenys.

Tuo tarpu visame pasaulyje jau peržengta 100 mln. patvirtintų koronaviruso atvejų riba. Labiausiai paveiktos šalys yra JAV, Indija ir Brazilija.

LRT.lt inf.

Šiame numeryje

Tuoj bus metai nuo praeitos vasario 16-osios. Rašau iš mažosios raidės, nes ne Lietuvos nepriklausomybės akto sukaktį šį kartą turiu galvoje...

Vasario 16-ąją prieš metus aš paskutinį kartą buvau teatre. Žiūrėjau „Pikų damą“ ir nekantriai laukiau Lyric Opera sezono *grand finale* – Wagnerio tetalogijos „Nibelungo žiedas“. Turėjo būti parodytas visas ciklas, šiam grandioziniam projektui, girdėjau, ruošiasi septynerius metus, bilietai į spektaklius buvo nupirkti net Australijoje...

O tada užsitarė sienos. Širdį spaudė vien mintis apie visas nutrūkusias operos solistų, muzikantų, dirigentų, režisierių kūrybines sutartis, susijaukusius teatrų repertuarus. Juk operos menas yra tapęs tarptautiniu, dainininkai seniai nebedainuoja vien tarp savo teatro sienų. Kaip vėl reikės viską sustyguoti, sugrąžinti į įprastines vėžes... Kada?

Asmik Grigorian šiemet turėjo debiutuoti New Yorko Metropolitan, Edgaras Montvidas – La Scalla. Justina Gringytė ruošėsi svarbiam pasirodymui su Santa Fe opera. Kaip pandemija pakoregavo šių ir kitų solistų planus? Jauna teatrologė Sigita Ivaškaitė praskleidžia pandeminių iššūkių, praradimų ir ...atradimų užuolaidą.

Ramunė Lapas

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

Į Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

Į Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Į Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

Į Lietuvą – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiuočiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org, administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

El. svetainė –
Neringa Smilgytė

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.
Autorių nuomonė nebūtinai sutampa
su leidėjų ir redakcijos nuomone.

LAIŠKAI

APIE ISTORIKO „NUOPELNU“ LIETUVAI

Kraujo spaudimas pakilo perskaičius sausio 7 dienos *Drauge*, kad Balzeko muziejus paskelbė Yale universiteto istoriką, Timothy Snyder, metų žmogumi. Tikėtina, kad Snyder yra daugiausiai nesąmonių apie Lietuvą pareiškęs anglų kalba rašantis istorikas. Lietuviška istoriografija jam yra nežinoma žemė, nes lietuviškai ji nemoka. Jis nesusi-pažinęs ir su literatūra anglų kalba. Nepastebėjau ženklų, kad jis yra bent pavartęs angliškai išleista *Encyclopedia Lituanica* (Yale biblioteka turi). Didžioji bet kokio istoriko nuodėmė yra nežinoti, kad jis daug ko nežino. Kiek tai liečia Lietuvą, Snyder nusikalto su kaupu.

Eilė klaidų talkina sovietų – dabar rusų – propagandai, kad visi dori lietuviai troško jungtis į Sovietų Sąjungą, kad priešinosi tik saujelė nacių pataikūnų. Štai *New York Review of Books* 2012 m. gruodžio 20 d. jis tvirtino, kad 1941 m. Laikinąją vyriausybę sudarė „kraštutinės dešinės“ žmonės, kad Laikinoji vyriausybė priėmė antisemitinių įstatymų ir vykdė savo žydų žudymo politiką, skelbdama, jog vietiniai žydai kalti dėl okupacijos. („A provisional Lithuanian government, composed of the Lithuanian extreme right, introduced its own anti-Semitic legislation and carried out its own policies of murdering Jews, explaining to Lithuanians that Bolshevik rule had been the fault of local Jews, and that destroying them would restore Lithuanian authority.“) Visa tai ne paprastos klaidos, o pragaištingos (prejudicial) nesąmonės. Pavyzdžiui, ką reiškia paskutiniai pacituoti žodžiai apie tai, jog žydų išnainkinimas atkurs Lietuvos autoritetą? Šis tekstas paskelbtas prestižiniame leidinyje, kurio skaitytojai stokoja žinių apie Lietuvą, kad galėtų kritiškai skaityti ir vertinti. Bėda ir tai, kad šis leidinys retai skelbia pataisas. Mano atsiliepimo nepaskelbė.

Laikinąją vyriausybę sudarė prieškarinio demokratinės opozicijos žmonės. Kraštutinė dešinė prieš ją surengė pučą, iš dalies todėl, kad ši vyriausybė dešiniųjų neįtraukė į darbą, įtardama, kad jie tarnauja vokiečiams. Laikinoji vyriausybė jokių žudynių nevykdė. Žudymui ji neturėjo nei priemonių, nei buvo pritarusi atitinkamai politikai. Sužinojusi apie Lietūkio garažą, reagavo su pasipiktinimu. Nėra jokių ženklų, kad Laikinoji vyriausybė kaltino žydus. Pvz., savo kalboje laidojant sukilėlius Juozas Ambrazevičius-Brazaitis žydų iš viso neminėjo. Jis tik kvietė susitelkti prie žuvusių kovos draugų kapų. Antisemitinių įstatymų klausimas sudėtingesnis. Bet faktas, kad jeigu būtų buvę įgyvendinti rugpjūčio 1 d. taip vadinamieji žydų padėties nuostatai, žydų padėtį jie būtų palengvinę. Nuostatuose sakoma, kad tie žydai, kurie, tarnaudami sovietams, Lietuvą išdavė, atsako prieš Lietuvos įstatymus bei teismus. Šiaip ar taip, Holokausto, tikslia prasme, tuo metu dar nebuvo. Kaip žinia, nuo pat pradžios, žydų klausimą vokiečiai rezervavo sau.

Vienoje knygoje Snyder (kaip ir kiti autoriai) rašo, kad Kazys Škirpa atvyko į Kauną ir agitavo prieš žydus. (Vėlesnėje laidoje šiek tiek koregavo.) Tai rodo, kad su Laikinosios vyriausybės posėdžių protokolais, pagrindiniais jos veiklą nušviečiančiais dokumentais, jis nesusi-pažinęs. Akivaizdu, kad Škirpa neužėmė jam skirtų ministro pirmininko pareigų. Savo atsiminimuose jis paskelbė eilę laiškų, tarp jų ir Laikinajai vyriausybei skirtas instrukcijas, kurias kurjeris slapta pernešė per sieną. Matyti, kad pirmomis karo savaitėmis jis tikėjosi, jog bus galima Lietuvos naudai išnaudoti pačių vokiečių nesutarimus dėl politikos užimtuose kraštuose. Po kelių savaičių jis išsitikino, kad vokiečiai meluoja ir išpėjo Laikinąją vyriausybę jais netikėti. Kalbant apie Holokaustą išskirtinai svarbus yra Škirpos sekretoriaus Antano Valiukėno 1942 m. pranešimas apie išžudytus žydus, platintas diplomatiniais kanalais. Pasipiktinimas gilus ir neabejotinai autentiškas: kaip gali savo aukšta kultūra besipuikuojantys vokiečiai taip elgtis? Tomo Remeikio knygos *Lithuania under German Occupation*, kurioje surinkta daug dokumentų, Yale biblioteka neturi. Gėda, už kurią atsakingas ir Snyder.

Kyla klausimas: koks atsakingas istorikas rašo, nesusipažinęs su pagrindiniais šaltiniais?

Neseniai Vytauto Didžiojo universitetas išleido mano knygą *Emancipating Lithuania: The Early Years of President Grinius*. Joje, kartais peržengda-

mas chronologines ribas, Snyder dažnai kritikuoju. Štai Snyder (sk. *Tautų rekonstrukcija*) aimanuoja, kad 1990 m. atkūrė nepriklausomybę, mes perspausdinome Adolfo Šapokos Lietuvos istoriją: pavojus, kad Šapokos skelbiamų mitų paveikti lietuviai nesugebės vykdyti racionalios užsienio politikos. Taigi, pasak Snyder, kelis Šapokos skyrelius perskaite Lietuvos politikai pamirš, kad Vilnius priklauso Lietuvai ir; kaip 1918–1939 metais, lenkams priekaištaus dėl Vilniaus krašto? Pamirš, kad tik NATO gali užtikrinti krašto saugumą ir nestos, nes reikėtų bendradarbiauti su lenkais?

Visų klaidų neminėsiu. Bet štai dar viena – apie atgimimą: pasak Snyder, lietuviai norėjo išlikti valstiečių (peasant) tauta. Tarytum, prasidedant XX amžiui, lietuvių veikėjai buvo tiek buki ir nesuprato, kad moderniais laikais valstiečių tauta negali išlikti. Iš tiesų buvo kaip tik priešingai: Kazys Grinius ir kiti akcentavo būtinybę miestus lietuvininti, lietuviams ištvirtinti miestietiškos profesijose. Minėtoje savo knygoje kaip tik pabrėžiu, kad tautinis atgimimas ir miestėjimas turėjo vykti kartu.

Ne vienas Snyder mums nepripažįsta savignos teisės: sovietų užpulti, mes turėjome teisę gintis. Kilęs karas buvo pirmoji reali proga ir ją bandėme pasinaudoti.

Kęstutis Skrupskelis
Wagener, SC

DŽIAUKIMĖS, KVIEČIA DIEVAS

Clevelando laikraštis „Plain Dealer“ rašė: „Gero laikraščio paskirtis turi būti: informuoti, mokinti ir linksminti.“ Neseniai vėl pradėjau skaityti „Draugą“, galiu pasakyti, kad visa tai atrandau. Labiausiai man patiko skaitytojų priešrinkiminiai laišakai – pa-

mokantys... Kai kurie mes buvome įsijungę į rinkimines kovas iki pat aukščiausio karštingės taško. Beveik sudievindami savo pasirinktą kandidatą, nesugebėdami išklausti kitų nuomonės. Tuo gal net įžeidėme savo draugus ar brangius artimuosius.

Ačiū Dievui, rinkimai baigti. Turime naują prezidentą – Joseph R. Biden Jr. Nors aš už jį nebalsavau, bet labai džiaugiuosi, sulaukusi jo inauguracijos. Gaila tik, kad ši inauguracija vyko vos ne karo stovyje. Vietoje gražiai pasipuosisių, ilgomis suknelėmis gražių moterų – Amerikos kariuomenė... Bet tai ne taip svarbu. Seksime naujojo prezidento Biden veiksmus.

Gal kai kuriems nebus lengva šį pasikeitimą priimti ir pakeisti savo galvosena. Tačiau, man atrodo, atėjo laikas leisti Dievui padaryti stebuklą mums. Dar taip neseniai šventėme Jėzaus gimimo šventę. Meilė ir šviesa atėjo į šį pasaulį. Ar mes norime atverti savo širdis ir pakviesti Jėzų pripildyti jas Jo meile ir Jo šviesa? Aš manau, tam įvykus, mūsų gyvenimas prisipildytų džiaugsmo. Taip priimtume Sutvėrėjo mums duotą dovaną – džiaugtis Viešpatyje.

Prisiminkime rinkimus – kiek ten buvo sukaupta ir išlieta energijos... Įsivaizduokime, kas atsitiktų su mumis, jeigu bent 50 procentų tos energijos paskirtume tam, kad išleistume Jėzaus meilę ir šviesą. Leistume visa atnaujinti mumyse ir mūsų gyvenime.

Dana Čipkienė
Cleveland, OH

Laiškų ir komentarų autoriai nebūtinai atspindi redakcijos ir leidėjų nuostatas. Redakcija priima skaitytojų laiškus, pasirašytus ne daugiau kaip dviejų asmenų, pasilikdama teisę trumpinti ir redaguoti jų kalbą.

Apie lietuvių kalbos išsaugojimą išeivijoje: pradėkime nuo tėvų

Nors lituanistiniam švietimui užsienyje skiriama daug dėmesio, statistiniai duomenys rodo, kad tik 5–6 proc. lietuvių vaikų išeivijoje sistemingai mokosi lietuvių kalbos. Tad siekdamas gerinti susiklosčiusią situaciją, Vytauto Didžiojo universitetas (VDU) kartu su Švietimo, mokslo ir sporto bei Užsienio reikalų ministerijomis, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) švietimo komisija ir Lietuvos ambasada Airijoje pradeda informacinę kampaniją tėvams išeivijoje šviesti dėl lietuvių kalbos mokymo svarbos.

„Nemažai tėvų išeivijoje mano, kad jų vaikams nėra poreikio mokytis lietuvių kalbos, nes jie tikriausiai negyvens Lietuvoje. Bet seniai žinoma, kad, gyvenant užsienyje, gimtosios kalbos mokymasis itin svarbus tapatybei puoselėti, o daugiakalbystė labai naudinga vaiko raidai. Pastebime, kad dalis vaikų, kurių tėvai nemokė lietuvių kalbos, sulaukę paauglystės, pradeda ieškoti savo lietuviškų šaknų, o nemokant kalbos, tas šaknis atrasti yra sunkiau“, – teigia vienas kampanijos iniciatorių, užsienio reikalų viceministras Egidijus Meilūnas, 2017–2020 m. ėjęs Lietuvos ambasadoriaus pareigas Airijoje.

Anot E. Meilūno, formaliojo ir neformaliojo švietimo lituanistines mokyklas šiuo metu lanko apie 10 tūkst. vaikų, tačiau, preliminariais duomenimis, šiandieninėje lietuvių diasporoje gyvena apie 150 000 vaikų ir jaunuolių. Todėl svarbu ne tik remti jau veikiančias lituanistines mokyklas bei steigti naujas, bet ir kalbėtis su vaikų tėvais apie lietuvių kalbos mokymo svarbą.

VDU profesorės Inetos Dabašinskienės teigimu, kiekviena šeima išeivijoje tam tikru metu sprendžia savo šeimos kalbos politikos klausimus.

„Pasirinkimas, kokia kalba kalbėti namuose, ugdyti vaikus didele dalimi priklauso nuo tėvų kalbinių nuostatų, jų pačių kalbų vartojimo patirties, kalbinio repertuaro. Nereikia pamiršti, kad dvikalbystės raida netapati vienakalbystei, tad dvikalbių vaikų kalba (-os) gali skirtis žodyno, gramatikos ir kitais kalbiniais parametrais nuo vienakalbų vaikų, bet tie skirtumai neturėtų būti

traktuojami neigiamai“, – teigia prof. I. Dabašinskienė.

Anot VDU Pasaulio lietuvių universiteto veiklų koordinatorės dr. Ingridos Dačioliienės, diskutuojant apie šiandieninius lituanistinio ugdymo iššūkius ir būdus juos išspręsti, tenka susimąstyti, kaip pakeisti nepalankų dalies tėvų nuostatomis lituanistinio švietimo atžvilgiu. Reikia rasti kelią pasiekti tėvus, kurių vaikai nesilanko lituanistinėse mokyklose, taip pat sugriauti egzistuojančius lituanistinio ugdymo ir dvikalbystės mitus.

Kad kuo daugiau išeivijos vaikų galėtų mokytis lietuvių kalbos, lituanistinių mokyklų mokytojai ir kiti lituanistinio ugdymo praktikai kviečiami dalintis savo išvalgomis ir patarimais apie tai, kas labiausiai motyvuoja tėvus leisti vaikams mokytis lietuvių kalbos. Taip pat laukiama patarimų tėvams, mokytojams, kitiems lietuvių kalbos mokymo praktikams: kokie yra efektyviausi lietuvių kalbos perdavimo šeimoje būdai, kokias baimes ir kokių būdu tėvams bei vaikams reikėtų įveikti.

„Paradoksalu, bet teigiamo požiūrio į lietuvių kalbą, jos reikalingumą ir svarbą pirmiausia reikia mokyti tėvus, – tokia šiandieninė realybė“, – teigia 2020 m. lituanistinio švietimo mokytojo premijos laureatė, lietuvių kalbos mokytoja Airijoje Jurgita Urbelienė. Nuolat susidurdama su neigiamu tėvų požiūriu į lituanistinį ugdymą, pedagogė nusprendė vesti edukacinę pamoką tėvams tema „Dvikalbystės/daugiakalbystės nauda“. Po šios edukacijos į kitą lietuvių kalbos pamoką susirinko 21 iš 23 vaikų. Tuo tarpu prieš pokalbį su tėvais pamokoje dalyvavo 8 vaikai.

VDU praneša, kad kovo 12 d. vyks lituanistinio ugdymo forumas. Jame politikai, užsienio lituanistinių mokyklų mokytojai, akademikai, diasporos atstovai analizuos ir spręs opias lietuviškosios tapatybės bei lietuvių kalbos išsaugojimo išeivijoje problemas.

ELTA

TELKINIAI

Žygiu paminėtas Klaipėdos krašto prijungimas prie Lietuvos

2021 metų žygeiviai – nuotrauka istorijai ir patiems prisiminti.

LŠSI „Facebook“ nuotraukos Žygio dalyviai stiprinosi kareiviška koše.

Čikagoje ir jos apylinkėse gyvenantiems tautiečiams tapo tradicija sausio mėnesio trečią sekmadienio rytą rinktis Waterfall Glen miškelyje (Lemont, IL) ir pėsčiųjų žygiu paminėti 1923 metais įvykusio Klaipėdos krašto prijungimo prie Didžiosios Lietuvos datą. Šių, pandeminių metų saūsis nebuvo išimtis. Lietuvos šaulių sąjunga iševijoje (LŠSI) surengė 98-ųjų šio įvykio metinių paminėjimą. Jo metu buvo prisiminti ir šioje karinėje operacijoje dalyvavę ir žuvę lietuviai.

Žygeiviai pasipuošė lietuviška ir Klaipėdos krašto atributika. Jie sėkmingai įveikė slidžią ir snieguotą 5 km trasą, o Čikagos lietuvių bėgimo klubo narių grupė nubėgo 15 km atstumą.

Finišo vietoje susirinkusius visus renginio dalyvius – didelius ir mažus – šauliai vaišino karšta arbata ir kareiviška koše, vyko pokalbiai ir diskusijos. Buvo įteikti apdovanojimai už Lietuvos istorijos saugojimą ir puoselėjimą iševijoje.

Šauliai pasiūlė kitamet palaikyti Lietuvoje vykstančio naktinio žygio „Klaipėdos sukilimo dalyvių keliais“ dalyvius, kurie minėdami Klaipėdos krašto prijungimo prie Lietuvos datą, tradiciškai nužygiuoja 25 kilometrus. O kodėl šio atstumo neįveikus ir čia, Amerikoje?

LŠSI inf.

Po Pirmojo pasaulinio karo Vokietijai priklausęs Klaipėdos kraštas buvo perduotas Didžiosios Britanijos, Prancūzijos ir JAV globai. Jo valdymas buvo patikėtas Prancūzijai. Vadinamasis „prancūzmetis“ truko trejus metus. Iki 1923 metų Lietuva sustiprėjo ir suprato, kad atėjo laikas spręsti Klaipėdos krašto, į kurį pretendavo Lenkija, nenorėjo atsisakyti ir Vokietija, priklausomybės problemą. Reikėjo sujungti Didžiąją Lietuvą su bent dalimi Mažosios Lietuvos ir tuo pačiu metu gauti prieigą prie Baltijos jūros. Tačiau kaip tai padaryti, jeigu šalyje dislokuotos Prancūzijos pajėgos ir administracija? Sprendimas buvo rastas: nuspręsta inscenizuoti Klaipėdos krašto ir lietuvininkų sukilimą prieš prancūzus ir tokiu būdu prijungti kraštą prie Lietuvos. Šis vadinamas „sukilimas“ buvo gerai parengta Didžiosios Lietuvos karinė operacija. „Sukilimo“ planą parengė Lietuvos kariuomenės karininkai ir Šaulių sąjungos vadovai. Kovų dėl Klaipėdos krašto metu metu žuvo du prancūzai, vienas vokiečių žandaras ir dvylika lietuvių. 1923 metų vasario 16 d. Ambasadorių konferencija paskelbė Antantės ir Lietuvos sutartį, kuria Klaipėdos kraštas buvo perduotas Lietuvai. Kai kurių šios karinės operacijos dalyvių keliai vėliau pasuko į Ameriką.

Lietuvių Tautinėse kapinėse (Justice, IL) palaidotas 1923 m. Klaipėdos sukilimo karinis vadas Jonas Budrys, o Čikagoje, Šv. Kazimiero kapinėse – antros sukilėlių grupės vadas Mykolas Kalmantas.

Parengta pagal internetinę inf.

Klebono Miguel Venegas Aceves įvesdinimas

2021 m. sausio 8 d. Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje Brighton Parke Čikagoje kunigas Miguel Venegas Aceves buvo oficialiai įvesdintas parapijos klebonu. Iškilmingose šv. Mišiose, kurios vyko keturiomis kalbomis – lietuvių, ispanų, anglų ir lenkų – dalyvavo aštuoniolika kunigų, vyskupas Robert J. Lombardo, giedojo keturi chorai. Bažnyčioje keturioms tautoms ir kalboms atstovavo Šiluvos Marijos, Gvadalupe Mergelės, Amerikos Mergelės Marijos ir Lenkijos Čenstakavos Dievo Motinos paveikslai (Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo Brighton Parko parapija neseniai sujungta su netoliese esančia lenkiška Penkių Kankinių parapija). Kunigas Gediminas Keršys atstovavo lietuviams. Pranciškonas vyskupas R. J. Lombardo, kuriam yra priskirta Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapija, pamokslą sakė anglų kalba. Parapijiečių skaičius dėl pandemijos buvo ribojamas.

Vytas Stanevičius

Iškilnių dalyviai – grupė lietuvių parapijiečių su dvasininkais (iš k.) naujuoju klebonu M. V. Aceves, vyskupu R. J. Lombardo ir kunigu G. Keršiu.

Tapo misionieriumi Čikagoje

Klebonas Miguel Venegas Aceves gimė Meksikoje, Guadalajara mieste, kuris yra Jalisco valstijos sostinė. Čia jis baigė pradžios mokyklą ir gimnaziją. Vėliau mokėsi ir baigė Guadalajara seminariją bei University of St. Mary of the Lake/Mundelein Seminary Illinois valstijoje. M. Venegas Aceves jau seniai jautė pašaukimą būti kunigu. Jis augo labai religingoje katalikų šeimoje, jo tėvelis buvo seminaristas. Kai M. Venegas Aceves lankė katalikiškas pradžios ir gimnazijos mokyklas, į šias mokyklas kviesdavo seminaristus pakalbėti apie pašaukimus. Miguel šeima džiaugėsi, kad sūnus nutarė mokytis seminarijoje.

Miguel buvo staigmena, kai jis sužinojo, jog bus paskirtas būti kunigu Čikagoje. Dar besimokydamas Mundelein seminarijoje, kartu su kitais seminaristas iš Guadalajara jis keturis mėnesius padėjo mokyti ir rengti vaikus ir jaunuolius Pirmajai Komunijai ir Sutvirtinimo Sakramentui Our Lady of the Mount bažnyčioje. Jam ten būnant, keli kunigai kvietė pasilikti dirbti Čikagoje. Klebonas Miguel prisiminė, kad jo tuo metu nesudomino ši galimybė dėl kalbos ir oro. Bet vėliau jis pagalvojo, jog čia, Čikagoje, yra daug meksikiečių, kuriems reikia kunigo, mokančio ispanų kalbą ir pažįstančio jų gimtosios šalies kultūrą. Dvasininkas prisiminė, kad mokydamasis Meksikoje, kunigų seminarijoje, ne kartą buvo girdėjęs, jog reikia misionierių. Miguel Venegas Aceves norėjo dirbti misionieriu ir dabar yra misionierius Čikagoje.

Štai kiek dvasininkų dalyvavo iškilmingame kunigo M. V. Aceves įvesdinime.

L. Barniškienės nuotraukos

Vilija Vakarytė

Lietuvos vyčių centro valdyba tariaisi virtualiai

REGINA
JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Kadangi šiuo metu pasaulis vis dar kenčia dėl koronaviruso pandemijos ir dėl to kylančių nesklaidumų bei nepatogumų, Lietuvos vyčių centro valdyba posėdžiavo virtualioje Zoom konferencijoje. Tokį pasitarimo būdą mūsų organizacija pasirinko jau trečią kartą.

Lietuvos vyčių centro valdybos žiemos posėdis vyko 2021 m. sausio 16 d. Dalyvavo 15 centro valdybos narių iš Ilinojaus, Michigano, New Hampshire, New Yorko ir Pensilvanijos valstijų bei 2 svečiai. Posėdžio internetinę konferenciją koordinavo garbės narys Robert A. Martin, Jr.

Posėdžio pradžioje dalyvius pasveikino centro valdybos pirmininkė garbės narė Regina Juškaitė-Švobienė. Maldą sukalbėjo centro valdybos pirmininkės pirmasis pavaduotojas Alex Fletcher. Tylos minute ir malda „Amžinąjį atilsį“ buvo prisiminti mirusieji nariai: buvusi „Vyčio“ žurnalo verslo vadybininkė Phyllis Gendreau, garbės narė, buvusios Vyčių fondo pirmininkės Irene Ožalis sesuo Lillian Greymas ir 112 kuopos Chicago, IL narys, garbės konsulas Vaclovas Kleiza, neseniai iškeliavęs į Viešpaties namus. Tolėsiam posėdžiui vadovavo R. Juškaitė-Švobienė.

107-ojo metinio suvažiavimo pirmininkas garbės narys Robert A. Martin, Jr. pranešė, kad dėl koronaviruso metinis narių suvažiavimas buvo atšauktas. Jam numatyta nauja data – 2021 m. liepos 26–31 d. Renginį globo Lietuvos vyčių centro valdyba. Bus naudojamosi „World Travel“ Jacksonville kelionių agentūros paslaugomis, Jacksonville, IL, pasirenkant jos surengtą kruizą į Bahamų salas per „Royal Caribbean Cruises“ Springhill Suites Orlando, FL. Suvažiavimo dalyviai prieš ir po kruizo apsistos viešbutyje. Visi posėdžiai ir šv. Mišios vyks laive. Laukiama dalyvių registravimosi.

Lietuvos vyčių organizacijos tinklalapio administratorius A. Fletcher pasiūlė suprojektuoti „virtual convention“, jeigu suvažiavimo kruizas būtų atšauktas. A. Fletcher pateikė pranešimą apie tokią galimybę. Visi vienbalsiai priėmė šį pasiūlymą. Finansų sekretorė Alexandra Rudmin pranešė, kad šiuo metu Vyčių organizacijai priklauso 965 nariai. Turime keletas apygardas: Gintaro, Vidurio Amerikos, Naujosios Anglijos ir Vidurio Atlanto. Aktyviai veikia 38 kuopos. Yra 18 narių, kurie organizacijoje ir kuopose mažai bendradarbiauja ar pasireiškia. Turime 22 garbės narius ir 34 religiniam gyvenimui pasišventusius kunigus, vienuolius ir vyskopus.

„Vyčio“ žurnalo redaktorius garbės narys Robert A. Martin, Jr. pranešė, kad nuo praėjusio Vyčių metinio suvažiavimo buvo išleisti trys „Vyčio“ žurnalo numeriai. Žurnalas taip pat gaunamas elektroniniu būdu. Redaktorius ragino visus narius užsisakyti būtent elektroninę „Vyčio“ žurnalo versiją, taip sutaupant organizacijai pinigų. Šiuo metu žurnalo redakcijos archyvas saugomas Šv. Pijaus X parapijos patalpose, Stickney, IL. Ateityje medžiaga bus perkelta į University of Dayton, kur laikomi kiti Lietuvos vyčių organizacijos archyvai.

Tinklalapio administratorius A. Fletcher į interntą įdėdą „Vyčio“ žur-

nalą, informaciją apie artėjančius įvykius ir šventes bei nuotraukas, skelbia apie naujus narystės mokesčius, pateikia naujos centro valdybos narių vardus, informuoja apie susisiekiimo būdus.

Šiek tiek laiko buvo skirta diskutuoti apie būsimus posėdžius ir galimybę juose dalyvauti virtualiai tiems centro valdybos nariams, kurie dėl kokių nors priežasčių negali patys atvykti. Garbės narys Robert A. Martin, Jr. yra sukaupęs ir pateikė informaciją apie tokią galimybę, kuria ir buvo pasinaudota, rengiant šį, trečią posėdį. Iš-

bienė pranešė, kad prieš kelis mėnesius (2020 m. spalio mėn.) buvo gautos dvi didelės dėžės Lietuvos vyčių archyvinės medžiagos iš Pam Tummy, Mission Viejo, CA. P. Tummy yra Lietuvos vyčių steigėjo proanūkė. Ji atsiuntė dokumentų, nuotraukų, „Vyčio“ žurnalo numerių, protokolų ir t. t. 2020 m. lapkričio mėn. šiek tiek medžiagos buvo nusiųsta į University of Dayton, Dayton, OH, kur laikomas Lietuvos vyčių archyvas. Kita dalis archyvinio palikimo buvo paaukota Lituanistikos tyrimo centrui, Lemont, IL.

Šio pasitarimo metu vyko disku-

pirmininkė Aldona Zajauskas. Taip pat komitete dalyvaus centro valdybos pirmininkė garbės narė Regina Juškaitė-Švobienė bei centro valdybos išdininkė Debbie Martin Rudmin. Yra numatyta aukų prašymo dokumento forma, kuri bus paskelbta Lietuvos vyčių internetiniame tinklalapyje. Vyčiai ar organizacijos, kurios prašys aukų, turės užpildyti šią formą ir ją pateikti komitetui svarstyti.

Stipendijų komiteto pirmininkas A. Fletcher papasakojo apie stipendijų skirstymo galimus reikalavimus ir sąlygas. Vyko diskusijos apie stipendijų skyrimą universitetui, kolegijai ir amatų mokyklai. Aukų skirstymo komiteto projektas bus nusiųstas organizacijos teisininkui advokatui Algiui Domanskiui, kad būtų įteisintas. Tuomet stipendijų fondas bus įjungtas į organizacijos pagrindinį padalinį „Knights of Lithuania Charities“.

Lietuvos vyčių labdaros padalinys metinį susirinkimą rengs šeštadienį, balandžio 10 d., virtualiai, per Zoom. Jame dalyvaus Lietuvos vyčių fondas (pirmininkė – Aldona Zajauskas), Švč. Šiluvos Mergelės Marijos fondas (pirmininkė – garbės narė Elena Nakrosis) ir Šv. Kazimiero gildija (pirmininkas – garbės narys Robert A. Martin, Jr.).

O šis Lietuvos vyčių centro valdybos posėdis baigtas malda, kurią vedė ritualų komiteto pirmininkė garbės narė Jurgina Macke.

Kitas toks posėdis numatytas surengti taip pat virtualiai balandžio 17 d., šeštadienį.

Regina Juškaitė-Švobienė – garbės narė, centro valdybos pirmininkė ir ryšių su visuomene komiteto pirmininkė.

dininkė Debbie Martin Rudmin perskaitė išsamų pranešimą apie organizacijos išdo padėtį ir numatomą 2020–2021 m. biudžetą. Buvo gautas palikimas iš buvusios Lietuvos vyčių narės Anne E. Jutt.

Lietuvos vyčių organizacijos archyvo koordinatorė yra Norma Petkus. Buvo pranešta, kad įvairi istorinė medžiaga iš kuopų yra rūšiuojama. Pirmininkė, garbės narė R. Juškaitė-Švo-

sija apie ateities labdaros projektus. Yra sudarytas komitetas, kuris nustatys aukų dalijimo įvairiems projektams tvarką. Komitetą sudaro apygardų pirmininkai: Barbara Miller (Gintaro apygarda), Susan Binkis (Vidurio Amerikos apygarda), garbės narė Elena Nakrosis (Vidurio Atlanto apygarda) ir Dave Boucher (Naujosios Anglijos apygarda). Šiam komitetui pirmininkaus buvusi Vidurio Amerikos apygardos

Virtualaus susitikimo dalyviai.

Tiltas: Bendruomenė – ambasada

Sausio 18 d. vyko Lietuvos Respublikos ambasados Washingtono darbuotojų virtualus susitikimas su JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) Krašto valdybos nariais ir bendruomenių atstovais, jo metu aptartos tolimesnio bendradarbiavimo galimybės. LR ambasados Laikinasis reikalų patikėtinis Dovydas Špokauskas pristatė ambasados veiklą ir ateities planus, supažindino su ambasados darbuotojais. Jie papasakojo apie savo atliekamas pareigas ir ambasados teikiamas paslaugas LR piliečiams. Krašto valdybos pirmininkas Arvydas Urbonavičius supažindino su šiaandieniais ir būsimais organizacijos projektais, buvo pasidalinta mintimis apie artėjančią JAV LB 70-metį, būsimą šokių šventę, Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimus. Renginį moderavo JAV LB Krašto valdybos Visuomeninių reikalų tarybos pirmininkė Krista Bard.

JAV LB inf.

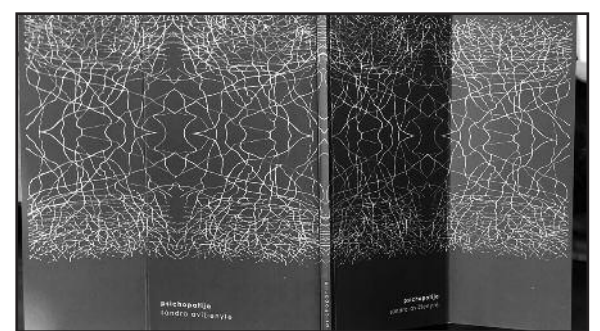
Į J. Ivanauskaitės premiją pretenduoja ir poetė iš Čikagos

Jurgos Ivanauskaitės, kuriai šiemet būtų sukakę 60 metų, premijai šiemet pateikta 15 knygų. Nuo 2008 m. teikiama premija skiriama ne vyresniam kaip 45 metų autoriui už geriausią lietuvių literatūros kūrinį, atitinkantį formuluotę „Už laisvą, atvirą ir drąsą kūrybinę raišką“. Kandidatų sąrašė – ir „Draugo“ skaitytojams gerai pažįstama poetė Sandra Avizienytė („Psichopatija“, išleido Sandra Avizienytė). Vasario 17-ąją, J. Ivanauskaitės mirties dieną, vyks virtualus rašytojos atminimui skirtas renginys, kurio metu bus paskelbtas premijos laureatas. J. Ivanauskaitės premiją mecenuoja visą rašytojos kūrybą leidžianti „Tyto alba“.

Sandra Avizienytė

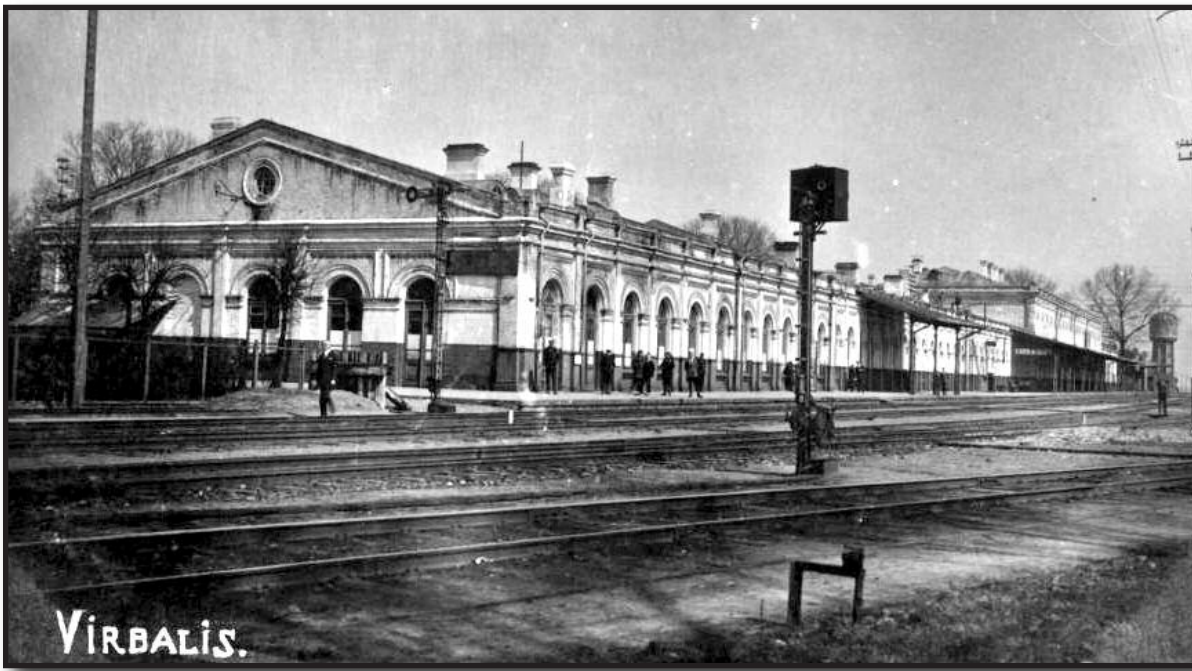
Rengėjų inf.

„Psichopatija“

www.draugofondas.org

MANO KELIAS – 6

Kybartai. Virbalio geležinkelio stotis.

JUOZAS GAILA

Tęsinys. Pradžia sausio 9 d. laidoje

Mūsų gyvenime viskas keitėsi kasdien

Plente pasirodė vieninkiai, su lankais rusiški vežimai. Juose sėdėjo ne tik moterys su vaikais, bet ir kariškiai vokiškais uniformomis, tik su kazokiškais kepurėmis. Kartais, atrodo, pamatė mūsų kieme šulnio svirtį, sustodavo pagirdyti arklius. Žinojome, kad rusas gen. Andrey Vlasov, miškas vokiečių, organizavo Rusijos išvadavimo armiją iš rusų ir ukrainiečių belaisvių ir kad čia buvo beišlakstantys tos armijos likučiai. Kodėl vokiečiai išleido į Vokietiją uniformuotus vyrus ir dar su ginklais, užuot siuntę į frontą, stebėjosi mano tėvai ir kaimynai. Be to, girdėjome, kad jie naktimis net apilėsdavo gyvenančius vienkiemiuose. Bet tai buvo tik pabėgėlių pradžia. Raudonoji armija nesulaikomai veržėsi į Lietuvą, ir plente pasirodė lietuviai, bėgantys iš Kauno ir kitų vietovių. Kai kuriuos sunkvežimiai su jų didoka manta atveždavo iki Virbalio, galvodami, kad čia Virbalio geležinkelio stotis, o iš tikro stotis buvo Kybartuose, tik vadinama Virbalio. Pas mus užklydo vieno Kauno valdininko šeima su dviem mažais vaikučiais ir su daug čemodanų, prašydami, kad tėvas nuvežtų į Kybartus ir siūlydami veik bevečių markių. Tėvas, paskerdęs kiaulę, darinėjo ją ir atsiskakė. Moteris verkė, tiesiog maldavo, kad nespės į traukinį. Moteris verkė, vaikučiai verkė, jų tėvas lakstė kaip pamišęs. Nulėkęs pas mūsų kaimynus gavo mažą vežimą. Dabar tereikėjo arklio. Verkdami įkalbinėjo mano motiną ir tėvą, kad leistų pasinaudoti mūsų arkliu. Iškravęs mantą Kybartuose vyras grįšias dviračiu, kurį įsidės į vežimą. Neįtikėtina, bet kaimynas paskolino vežimą, o tėvas arklį. Pradėjo temti, ir nei arklio, nei vežimo. Vargšas mano tėvas nuskubėjo į Kybartus ir sužinojo, kad toks vyras vaikštinėjo, norėdamas parduoti arklį su vežimu, ir kažkam pardavė.

Nesurado tėvas, kas nupirko mūsų arklį ir kaimyno vežimą, tačiau rado pigiai parduodamą arkliuką, gerokai mažesnę už mūsų turimą bėrį, ir jį nupirko. Motina rimtai pradėjo galvoti apie bėgimą iš Lietuvos ir Mininai, besislapstančiai kaime, davė žinią, kad pasiimtu Lorą. Tėvas nenorėjo palikti motinos ir seserų. Minina atsiuntė žmogų paimiti Lorą, ir per jį užtikrino, kad mums tarybinės valdžios bus atlyginta, kad nebėgtume. Mažoji Lora verkė, klykė išikabinus mano motinos ir manęs, nenorėdama palikti mūsų. Verkianti buvo išvežta.

Tėvas nutarė važiuoti į Kybeikius ir tartis su motina ir seserimis. Užkasėme rūbus, užmaskavome, kad neatrodytų, jog tik ką kasta. Į Kybeikius nuvažiavome visi trys. Ten buvo visos šešios seserys Gailevičiūtės, išskyrus vieną, vedusią Salenekienę, gyvenusią Šiauliuose ir slaptai auginusią žydaitę. Nebuvo ir tėvo brolio Jono, tarnaujančio policijoje.

Mano motinai prabilus apie bėgimą į Vokietiją, senelė Gailevičienė pravirko, o viena iš tėvo seserų pradėjo pikta šaukti ant mano motinos. Ne tik šaukti, bet ir grūmoti, kad ji ardanti Gailevičių šeimą. Grįžome į Virbalį. Motina visu keliu kūkčiojo, tėvas tylėjo.

Jau girdėjosi patrankų griaudimas, o mūsų sodyboje atsirado ir apsistojo vokiečių grenadieriai iš garsiosios „Gross Deutschland“ diviziono su trimis šarvuotais – vikšriniais automobiliais ir vežiojama virtuve. Susidraugavome su vokiečiais, nors pradžioje ir nesisekė. Vieną dieną jų virėjas pradėjo gaudyti mūsų gaidį. Pamačiusi tai motina griebė šluotą ir vydamasi tvojo jam per nugarą. Vokiečiai juokėsi pilvus susiėmę iš to keisto ir juokingo trejeto: sprunkantis gaidys, jį vejantis vokiečių virėjas ir paskui su šluota mano motina. Gaidys buvo išgelbėtas, su žemaūgiu virėju susitaikėme, ypač padėjo mano tėvo ir mano vokiečių kalbos mokėjimas. Duodavome jam kiaušinių, miltų, bulvių, burokėlių, tėvas net porą avių paskerdė ir vokiečiams atidavė mėsą. Kas rytą iš virėjo gaudavome erzacinės kavos, pietums visokių klekų sriubos. Vėliau jiems atvežė arklienos, jos kotletų motina nevalgė, bet mes su tėvu kirtome. Buvo dienų, kai motinai net virti nereikėjo. Iš šios virtuvės karštą maistą veždavo net į toliau apsisostojusį vokiečių dalinį.

Rusų lėktuvai tapo kasdieniai svečiai. Bombonešiai skrido kas naktį, pradėjo bombas mėtyti visai prie Virbalio, jų pakabintos lempos naktis paversdavo dienomis. Dienomis pasirodydavo rusų naikintuvai, bet vokiečiai jų nebijodavo. Vieną kartą kareivis pasiėmė mano tėvo dūdą ir stovėdamas vidury kiemo dūdavo, rodydamas mums, kad jų nebijo. Ant šarvuotų automobilių buvo pritaisyti „MG 42“ kulkosvaidžiai, ir grenadieriai pradėjo šaudyti į lėktuvus. Kartą ikėlė ir mane į šarvuotį prie kulkosvaidžio. Uždėjo apkabas su šviečiamomis kulkomis, kad matyčiau kur šaudau, rizikuodami, kad ir lėktuvai matys, iš kur šaudoma į juos. Na, ir pleškinau, o grenadieriai gyrė, kad taikliai šaudau, nors jokio lėktuvo nepašoviau, bet nepašovė ir jie. Deja, tokie žaidimai baigėsi, sužinojome, kad rusai jau Vilkiškį užėmė ir frontas prie Alvitio. Plentu vis daugiau važiavo vokiečių pastiprinimų, ypač daug tankų. Vieną dieną buvo tikras pragaras: rusų lėktuvai vienas po kito leidosi virš mūsų sodybos, šaudydami į plentu važiuojančią vokiečių koloną, o grenadieriai iš visų kulkosvaidžių pylė į juos. Atsišaudė taip pat ir važiuojantieji. Lėktuvų motorų staugimas, kulkosvaidžių kalenimas, plente degantys vežimai, visa tai kaip iš karo filmo, bet tai vyko mūsų sodyboje ir šalia jos. Neįtikėtina, bet šaudymams nutilus mūsų gandrų lizdą užpuolė atvykėlis gandrai. Mūsų abu gandrai iškėlė galvas snapais kaleno, o priešas, kaip lėktuvas smigdavo į mūsų lizdą. Gandrai mušėsi dideliais sparnais, bet lizdo neužleido. Niekada to nebuvome matę. Prieš kiek laiko buvome radę iš lizdo iškritusį vieną gandrūką. Karsčiausi ant kluono stogo ir

įdėjau jį atgal į lizdą prie kitų dviejų. Po poros valandų jį jau leisgyvį vėl radau ant žemės. Tada supratau, kad gandrai patys jį išmeta. Rodos, taip neseniai vakarui atėjus, po dienos sunkių darbų, plentu tik retai mašinos pravažiuojant, vištoms nuėjus į vištide sėdėdavau su motina ant suolelio prie trobos, ir vakaro ramybėje ji pasakodavo man apie savo jaunystę, o vienas iš gandrų išlipdavo iš lizdo ir pamazū žengdavo šiaudiniu kluono stogu arčiau mūsų, tartum norėdamas įsiterpti į mūsų pokalbį.

Isijungėme į vežimų eilę

Vokiečių grenadieriai apleido mūsų sodybą ir išvyko į frontą. Atsisveikindami ragino mus bėgti į Vokietiją. Jų leitenantas net įdavė raštą, kuriame dėkojo mums už paramą. Prie nuolatinių bombardavimų naktimis prisidėjo ir rusų artilerija. Patrankų sviediniai skriejo virš mūsų į prie Virbalio esančias vokiečių artilerijos pozicijas, o vokiečių – į Alvitio stovinčius rusus. Atsidūrėme tarp dviejų frontų – niekieno žemėje. Pro mus skrisdavo vokiečių „Stuka Ju 87“ (smingamieji bombonešiai) ir matydavome juos smingančius, girdėdavome jų sirenas. Grįždavo jie skrisdami visai žemai, kad rusų naikintuvams būtų sunkiau juos numušti, nes, atrodo, vokiečių naikintuvų jau nebebuvo jiems lydėti. Visada skaičiuodavau, kiek jų skrenda į frontą ir kiek grįžta. „Stuka Ju 87“ buvo lėktuvas, kurio niekada neužmiršiu. Pirmą kartą juos išvydau bombarduojant Marijampolę karui prasidėjus. Gaila buvo marijampoliečių, bet tie dviejų igulų lėktuvai su nei-traukiamais ratais, atrodantys kaip vanagai, su staugiančiomis sirenomis išgelbėjo ne vieną mūsų nuo Sibiro tremties, o dabar stabdė grįžtančius rauduosius.

Mūsų kieme pasirodė vokiečiai rudžiai įsakė tėvui pasiimti kastuvą ir prisijungti prie keliu artėjančios vyrų grupės su kastuvais, varomos kastų apkasų. Toje rudžių varomoje grupėje buvo ir Virbalio klebonas. Kaip likimas iš mūsų pasišaipė. Sėjome su tėvu rugius, vijausi zyliojančią karvę, bėgančią į javų lauką, kad nepridarytų žalos, o dabar tėvas kartu su kitais kasė apkasus savo dar nenuimto derliaus lauke.

Apkasų kasimas užsibaigė, visi rudžiai pranyko, atrodo, pabėgo į Vokietiją pas savo šeimas. Mes troboje jau nebemiegodavome, nes vis tiek naktį reikėdavo bėgti į bunkerį. Kaip motina per išvežimus meldavo Jėzų ir Mariją, kad sunkvežimis nesustotų prie mūsų buto, taip dabar bunkeryje išgirdusi bombos ar sviedinio kaukimą, šaukėsi jų pagalbos, kad sviedinys nekristų ant mūsų. Kartais naktį išlįsdavau iš bunkerio, atsistodavau ant kalniuko, nuo kurio Alvitio link matėsi žybciojančios šviesos, gaisrai, girdėjosi tankų motorų riauojimas. Visa tai matant ir girdint man kildavo mintis – koks yra Dievas, leidžiantis tokias žudynes. Kai buvau angelaitis, tikėjau, kad kiekvienas iš mūsų turime angelą sargą, paveikslukuose matydavau jį nupaišytą saugantį mergaitę, berniuką nuo nelaimės. O dabar ten, tik už keiliolikos kilometrų, tikriausiai vaitojo sužeistieji apkasuose, minų laukuose, bemirštą kančiose, degančiuose tankuose...

Vieną rytą pas mus atvyko vokiečių karo lauko žandarai, įsakydami per dvi paras susiruošti išvykimui su visais gyvuliais ir manta. Nepasakė kur, tik kad turėsime išvykti iš karo zonos. Ėmėme krauti į vežimą: paltis rūkytų lašinių, dešrų, kumpių, maišą miltų, porą maišų avių arkliams. Užkastų rūbų tėvai neiškasė, galvodami, kad labai greitai grįšime. Ir taip už poros dienų, prisirišę juodmargę prie vežimo, nepalikę šuniuko Miksės, isijungėme į vežimų eilę, vadovaujamą žandarų. Mūsų ilgoka vežimų vilkstinė paliko Virbalį ir per Kybartus įvažiavo į Eitkūnus, į Rytprūsius.

Važiavome asfaltuotu keliu, kurį iš abiejų pusių supo didoki medžiai. Pro jų tarpus dar kai kur matėsi moterys, dirbančios laukuose, ir lyg išrodė, kad grįžtame į civilizuatą pasaulį. Deja, trumpam. Išgirdome lėktuvų ūžimą ir tuoj pat šūvius. Vežimai sustojo, šokome nuo jų, bėgome slėptis pakelės grioviuose. Šūviai nutilo, lėktuvų ūžimas tolo, atrodo, mus paliko, bet prieky mūsų skambėjo riksmas, šūkavimai. Už kelių vežimų buvo pašautas arklys, atsiradę žandarai užbaigė jį šūviu. Vilksstinė vėl pajudėjo, bet pavažiavus toliau apsižiūrėjome, kad nėra mūsų šuniuko Miksės. Vežimai judėjo palyginus lėtai, tai šokau iš vežimo, bėgau atgal klausinėdamas, ar nematė šuniuko. Niekas jo nematė. Praradome jį, bet daviau sau žodį, kad niekad gyvenime neturėsiu gyvuliukų.

Žandarai nevedė mūsų vilkstinės giliau į Rytprūsius, bet pasuko atgal į Lietuvą, link Tauragės. Vėl atsidūrėme Lietuvoje. Pradėjo mus skirstyti pas ūkininkus, kurie buvo priversti mus priimti. Patekome į malonią žemaičių šeimą ir visi trys įsidarbino. Motina daržė, tėvas su arkliais laukuose, o aš ganykloje su avimis ir karvėmis. Sekmadienį nuvažiavome į Tauragę išklausti šv. Mišių ir per pamokslą išgirdome, kad suvalkiečiai savo žemę prakortavo, aukštaičiai pragėrė ir tik žemaitėliai savo šventą žemelę išlaikė. Daugiau į tą bažnyčią nevažiavome.

Tėvas pradėjo statyti būdą ant vežimo, jei tektu mums važiuoti per lietų. Vokiečių grenadieriai buvo davę mums tokias neperšlampančias maskuojančios spalvos paklodes, kurių tris susegus pasidarydavo palapinė trims asmenims. Tėvas, padaręs rėmus ant vežimo, panaudojo tas paklodes jų apdengimui. Pasirodo, mūsų šeiminių sodybą dažnai aplankydavo pora lietuvių policininkų, ir vieną dieną jie pasirodė, atvykę dviračiais. Nušokę nuo jų tuoj pradėjo šaukti: „Eik, močia, kepti kiaušinienes“. Neuzteko jiems kiaušinienes, šeiminkė paruošė abiem po lauknešėlį. Besėdami ant dviračių pro atviras kluono duris pamatė ten mūsų vežimą. Nuėjo patyrinėti. Užkliuvo jiems ta būda ant vežimo, ne pati būda, bet tos palapinės paklodės, nes, anot jų, tai valdiškas turtas. Nubėgau į daržą šaukti motinos. Veltui motina aiškino, kad kareiviai mums jas atidavė, jie atkabino jas ir pasiėmė.

Naktimis girdėdavome skrendančius lėktuvus ir kartais jie pakabindavo lempas, nušviesdami apylinkę, bet nebombarduodavo, tačiau kasdien vis garsiau girdėdavom patrankų griausmą. Pagaliau prikalbinom šeiminkus ruošti bunkerius. Išsikasėme patys ir padėjome išsikasti jiems. Patrankų griaudimas artėjo, bet šeiminkai dirbo ir nežadėjo niekur bėgti iš savo namų. Motina vis kalbėjo apie bėgimą į Vokietiją, tėvas tylėjo. Šeiminkams nebuvo našta. Tebeturėjome savo pinigą karvę, motina kepė blynus iš atsivežtų miltų, iš šeiminkų gaudavom kiaušinių, bulvių. Tėvas su šeiminku, padedant mano motinai ir šeiminkei, kirto rugius, aš ganiau. Ne tik ganiau, bet ir prisidėdavau prie samagono virimo. Šeiminkai su netoli gyvenančiu kaimynu buvo miškelyje įsitaisę samagono gamyklą. Man tekdavo bėgti atnešti šalto šulnio vandens alkoholio garams šaldyti. Galėdavau ir paragauti.

Gilyn į Rytprūsius

Netoli sodybos einančiu vieškeliu kariuomenės judėjimas didėjo į abi puses. Kartais nubėgdavau prie to kelio. Gaila man būdavo tų arklių, tempiančių sunkius vežimus, patrankas, ypač kai pamačiau vieną su kraujuojančia žaizda šlaunyje. Patrankų griausmas didėjo, bet vis mažiau judėjimo buvo matyti ant vieškelio. Vieną popietę begandydamas pamačiau vokiečių kareivius, jau su šalmais belipančius per žardžius ir vis atgal žiūrinčius. Pranyko vokiečiai ir staiga pamačiau per žardžius lipančius ne vokiečius, bet rusus. Pasileidau tekinas į sodybą. Įbėgęs į kiemą šaukiau: „Rusai, rusai“, bet jau aidėjo šūviai ir visai čia pat kalė kulkosvaidis. Taip pasitaikė, kad tėvas su arkliais tik ką buvo grįžęs iš laukų ir su šeiminku krapštėsi kieme, tai visi movėme į bunkerius. Šūviai, kaip prasidėjo staigiai, taip staigiai ir nutilo. Mes susigūžę sėdėjome. Tylą nutraukė prie pat mūsų bunkerio pasigirdę rusiški balsai. Tuoj pat į mūsų bunkerį įslinko kareivis, atkišęs vokišką pistoletą „Lugerį“, po jo – kitas su automatu. Pirmasis su rusų karininko kepure, bet su vokiečių kareivių melsvomis kelnėmis ir vokiškais auliniais batais. Antrasis ir be šalmo, tik su piliate. Abu su rusiškom žalsvomis rubaškom. Motina pasveikino juos rusiškai, aiškindama, kad čia ne mūsų namai, kad vokiečiai prievarta mus čia atvarė ir kad norime grįžti namo. Karininkas liepė dar pabūti bunkery ir užtikrino mus, kad greit galėsime grįžti į namus. Abu tuoj apleido bunkerį. Šaudymas vėl prasidėjo, šį kartą jau sproginėjo patrankų sviediniai. Rusas karininkas įkišo galvą į bunkerį atsiprašydamas, kad turi trumpai atsitraukti, nes jų „piechota“ per greitai puolė ir artilerija nespėjo važiuoti su jais. Vėl patarė likti bunkery.

Sutemo. Mes sėdėjome bunkery, bet pagaliau tėvas išsidrąsino ir išlindo lauk. Išsekiau ir aš. Stebuklas – mūsų arkliai stovėjo kieme nesužeisti. Pamatėme keletą vokiečių kareivių, prie jų pribėgęs tėvas klausė, ar galim kinkyti arklius ir bėgti nuo rusų. Šie liepė skubėti. Beskubėdami palikome patalynę, motina nubėgo atsiveikinti su šeiminkais, iš ku-

rių sužinojo, kad mūsų juodmargė pašauta. Atsidūrėme naktį ant tuščio vieškelio. Mūsų buvo vienintelis vežimas kely, ir stebėtina, kad vokiečių tankai pasitraukdavo į šoną, leisdami mums pravažiuoti. Atrodo, jie išgujo rusus ir išrikiuoti pakely ir ant kelio tebešaudė jų link. Šaudančių tankų pabūklų garsas buvo pragariškas, bet ar mūsų arkliai jau buvo apkurtę, ar prie to pripratę, kad nesibaidė, bet traukė duobėtu keliu, trunkydami vežimą ir mums barškindami dantis. Po pusvalandžio palikome fronto zoną ir važiavome vieni vieni jau visiškai tuščiu keliu. Padangėje riaumojo sovietiniai lėktuvai, kartas nuo karto išmesdami vadinamas „lempas“, nušviečiančias visą aplinką. Sustodavome po pakelės medžiu, kol „lempa“ užgesdavo, ir vėl pirmyn į vakarus. Dieną pasiekėme Tilžę. Ten buvo belikęs tik geležinkelio tiltas, per kurį ant bėgių sudėtomis lentomis savo vežimu pervažiavome, palikę rusų bombarduojamą miestą. Vėl kely buvome vieni...

Važiavome gilyn į Rytprūsius, tolumoje girdėjosi duslus patrankų gaudesys, o kelias dar visiškai tuščias, tuščios ir sodybos.

Laukuose baubė nemelžtos karvės, sodybose nebuvo matyti gyvo žmogaus. Sustojome vienoje. Tuščia. Pamatę mus artėjo pora karvių. Motina bandė vieną pamelžti, karvė trypciojo, atrodo, tešmenys ištinę, karščiuojantys. Užkandę savų lašinių judėjome toliau. Mums sustojus ir einant į tuščius namus, vis atbėgdavo nemelžtos karvės, lyg prašydamos būti pamelžtos, pagirdytos. Užeidavome į namus. Nebuvo juose jokių paliktų rūbų, lovos buvo tuščios, be patalynės. Tik vienoje sodyboje, kluone radome didelį brezento gabalą, kurio užteko uždengti vežimo būdos rėmus. Keliuose rodyklės – veik lietuviškos: „Labiau“, „Tapiu“, „Veliau“. Sėdėdamas vežime aš, keturiolikmetis, prisiminiau mums dėstytą istoriją. Juk tai buvusios mūsų giminės žemės ir gyvenvietės: „Labguva“, „Tapliava“, „Veluva“. Juk ir kunigaikštis Vytautas per čia vyko pas kryžiuočius, prašydamas pagalbos.

Pagaliau vieniša mūsų kelionė užsibaigė, privažiavome didelį kelią, kuris buvo užgrūstas vežimų. Tuoj prisistatė vokiečių policininkas ant dviračio ir liepė jungtis į vežimų koloną. Įsijungėme. Vežimuose matėsi tik moterys, vaikai, senutėliai vyrai. Jau buvome pervažiavę ištuštėjusius Rytprūsius ir važiavome per vokiečių okupuotą Lenkijos dalį. Vakare pasiekėme mažą miestelį, kur mūsų vežimus išsklaidė po siauras gatveles. Arkliams šerti radome parūpinto šieno, o nakvynei buvome suvaryti į vieną mokyklą. Čia buvome pamaitinti karšta sriuba, kurioje plaukiojo gabaliukai bulvių, runkelių. Pa-

skirstė mus į klases, kurių grindys buvo padengtos šiaudais. Sugulėme vieni šalia kitų, vokiečiams šnairuojant į mano tėvą, nes jis ne tik šioje patalpoje, bet visoje kolonoje buvo vienintelis jaunas vyras. Neilgai miegojome, sugaudė sirenos ir teko bėgti į slėptuvę po mokyklą. Lauke nuo lėktuvų „pakabintų lempų“ buvo šviesu, o po kelių minučių sprogtančios bombos drebinio mokyklos pagrindžio grindis. Kly-

Virbalis atsidūrė karo zonoje: operacija „Barbarosa“.

kė motinų ramunami vaikai, ir nors viskas tęsėsi tik keliolika minučių, atrodė, kad amžinybė.

Sirenai atsaukus grėsmę bėgome prie savo vežimo ir arklių. Suradome viską, ir tėvas nutarė, kad paliksime koloną ir važiuosime vieni, bet besirušiant prisistatė žandarai ir nuvarė atgal į mokyklą. Rytą gavome „erzacinės“ kavos, gabalą duonos su margarino gabalėliu ir – į kelionę. Vakaris sustabdavo mus vėl prie kokios nors mokyklos nakvynei, visur gaudavome tos runkelinės sriubos, „erzacinės kavos“, bet tuo laiku turėjome savų lašinių, dešrų, tai alkani nebuvo. Tėvas rūpindavosi arkliais, kuriems būdavo atvežta šieno. Sužinojome, kad dauguma moterų su vaikais buvo ne vokiečių, bet latvės, ir motinai prabilus latviškai, o tėvui padedant joms su arkliais, jų pikti žvilgsniai sušvelnėjo.

Vieną vidudienį vokiečių policija sustabdė mūsų koloną prie kažkokio miestelio. Tėvas nugirdo, kad čia pat ant geležinkelio stovi traukinys su pabėgėliais iš Lietuvos. Jis skubiai nubėgo ten – ir tikrai iš vagonų išgirdo lietuviškai kalbant. Pradėjo jis eiti nu vagono prie vagono, klausdamas, ar nėra Gailevičių šeimos. Ir iš vieno vagono atsiliepė jo seserų balsai. Jos ten buvo su motina. Pasirodo, jos prievarta iš Kybeikių buvo išvarytos į Kybartus ir ten išodintos į traukinį. Bet tuoj pokalbis nutrūko, nes traukinys pajudėjo, ir tėvas nuskubėjo prie vežimų, kurie jau taip pat judėjo.

Bus daugiau

Iš visų Lietuvos kampelių pabėgėliai traukė į vakarus.

Internetinių šaltinių nuotraukos

A. Grigorian – Chrysothemis ir A. Stundyte – Elektra

Bernd Uhlig nuotr. Vida Miknevičiūtė – Elsa („Lohengrin“).

Monika Rittershaus nuotr.

Tarptautinės karjeros iššūkiai pandemijos metu Pokalbiai su lietuvių operos solistais

SIGITA IVAŠKAITĖ

Sunku patikėti, jog skaičiuojame jau antruosius pandemijos metus. Nuo pat šios suirutės pradžios nestojame laukti žinios apie jos pabaigą, tačiau kartais ji jau nebeatrodo tokia reali, ar lengvai pasiekama. Scenos meno sektorius šioje gyvenimo dramoje nukentėjo bene ryškiausiai. Atlikėjai patys pirmieji pajuto apribojimus ir patys paskutiniai bus iš jų išlaisvinti. Kol mes negalėsime būti šalia vienas kito (su kaukėmis, ar be jų), tol menininkai bus priversti gyventi nežinioje.

2019-ieji lietuvių operai tapo išpūdingais metais. Plačiai nuskambėjęs pasaulinis **Asmik Grigorian** triumfas Zalcburgo festivalyje puikiai pažymėjo ir tapo ta „vyšnia ant torto“, vainikavusia paskutinių kelerių metų lietuvių solistų pasiekimus tarptautinėse scenose. Būtent jos debiuto Metropolitan scenoje visi laukėme 2021-ųjų rudenį. Deja, viena svarbiausių pasaulio scenų liks uždaryta dar visam sezonui. Tačiau nereiktų skubėti liūdėti, – kalbant su tarptautines karjeras operos pasaulyje vystančiais atlikėjais, galima atrasti daug netikėtų pozityvių pusių.

Noras yra vienas didžiausių vedlių

Į Lietuvą trumpam grįžusi A. Grigorian susitikime, skirtam Vilnius City Operos parodai MO muziejuje „Iš tos operos“, pasakojo apie pandemijos pakoreguotus savo planus ir sąmoningus pasirinkimus šeimos labui. Nors daugelis teatrų ir nedirba, Asmik grafikas tikrai neatrodo skurdžiai. Po naujų metų jos laukė pasirodymas Vienos operoje, legendiniame Anthony Minghela „Madame Butterfly“ spektaklyje. Vėliau – „Pikų dama“ Paryžiaus operoje, „Skrajojantis olandas“ Bairoto festivalyje (Bayreuther Festspiele), o Zalcburge bus kartojami „Elektros“ pasirodymai. Vietoje debiuto Metropolitan operoje šiuo metu Asmik tvarkaraštyje numatytas pasirodymas Londono Covent Garden operoje, taip pat atkeltas iš vasario mėnesio: „Dabar vyksta daugybės nukeltų pasirodymų perdėliojimas“, – trumpai apibendrina ji. Net ir po susitikimo solistės planai vėl pasikeitė ir šiuo metu ji pasirodys Marijos teatre Sankt Peterburge „Pikų damos“ spektakliuose, dedikuotuose jos tėvui Gehamui Grigorianui.

Neslėpusi, jog pirmasis karantinas jai pačiai tapo dovana, mat paskutinius kelerius metus Asmik dirbo be pertraukų, todėl toks priverstinis sustojimas jai leido kažkuria prasme pasivyti save pačią, sustoti ir parefektuoti praūžusį laiką. Šį periodą praleidusi Lietuvos gamtos apsuptyje solistė neslėpė, jog grįžti į darbus jau norėjosi. Be pasirodymų vasarą Zalcburge ir rudenį Vienoje, Asmik po pertraukos taip pat nustebino savo pasirodymu Madride, Teatro Real sukūrusi jai gerai pažįstamą Rusalkos vaidmenį to paties pavadinimo Antonín Dvořák operoje, tik šį kartą scenoje ji dar ir šoko ant puantų! Kaip pasakoja pati: „Šiuo metu noriu imtis vos kelių pastatymų, to-

kių, kurie būtų brangūs mano širdžiai. Didesnę dalį savo laiko noriu skirti koncertams, nes jie užima žymiai mažiau laiko, turiu omenyje, jog dirbant naujame pastatyme turiu iškeliauti bent dviem mėnesiams, kai koncertams užtenka vos kelių dienų. Tokį pasirinkimą darau dėl savo dukrytės Lėjos, – nenoriu jos palikti tokiems ilgiems laiko periodams. Žinoma, koncertai yra visiškai kita profesija, kitoks dainavimas, kiti tikslai ir uždaviniai.“ Tarp Asmik koncertinių planų: rečitalis su austrų pianistu ir Zalcburgo festivalio meno vadovu Markus Hinterhäuser, tuo tarpu su Luku Geniušu šiuo metu daromi Sergejus Rachmaninovo programos įrašai.

Kas benutiktų, Asmik šiuo metu atrodo nusi-

sargiems. Visų repetacijų metu mus kas savaitę testavo, kaukės buvo būtinos. Viskas buvo sudėliota taip, kad jaustumėmės saugūs, tikiu, jog tai labai svarbu žinoti ir žiūrovui, skleidžiant jam žinutę, jog tokiu metu menas irgi, o gal net labiau nei įprasta, yra reikalingas. Tą pajautėme susitikę su publika, kuri taip pat buvo išsiilgusi tikro kontakto su atlikėjais. Suvokdama, kokią didžiulę atsakomybę prisiėmė festivalio vadovai galiu tik išreikšti didžiausią pagarbą.“ Tą patį būtų galima pakartoti apie darbo principus Vienoje ir kituose, savo veiklos pilnai nesusabdžiusiuose Europos operos teatruose. Žinoma, nors ir atliekami gyvai, pasirodymai žiūrovus šiuo metu pasiekia tik ekranuose.

„Fausto“ trupė po spektaklio su Prezidentu Gitanu Nausėda ir pirmąja ponia.

Gabrieliaus Jauniškio nuotr.

teikusi pakiliai ir tiki, jog dalykai, kurių ji labai nori, anksčiau ar vėliau ateis. „Aš iš tikrųjų noriu visko (juokiasi). Ir tas viskas ateina kiekvieną dieną: šiandien aš atostogauju – aš noriu atostogų, Bairoto noriu, nes ten susitiksiu su savo labai mylimais scenos partneriais ir atliksiu man labai įdomią rolę. Niekada negalvoju labai toli į priekį, nes tai man trukdytų norėti to, ko noriu šiandien. Manau, kad noras yra vienas didžiausių ir gražiausių vedlių. Kai mes kažko norime, vienaip ar kitaip keliaujame to link.“

Mąstantiems, kaip solistei tokiu metu pavyksta pasirodyti gana nemažame skaičiuje spektaklių, puikus pavyzdys prabėgusios vasaros Zalcburgo festivalis, kuriame sužibėjo ir kitos lietuviškos – **Aušrinės Stundytės** žvaigždė. Pasak Asmik, prieš visą Zalcburgo festivalio komandą reikia žemai lenkti galvas, nes jie laimėjo kovą ir neuždare festivalio: „Manau, šiandien labai svarbu parodyti pasauliui, kad spektaklius rodyti galima ir būnant labai at-

Pandemijos suteiktos galimybės

Tokioje premjeroje Berlyno valstybinėje „Unter den Linden“ operoje gruodžio mėnesį debiutavo kita lietuvių solistė – **Vida Miknevičiūtė**. Nors daugelis jos planų pandemijoje sugriuvo: atšaukti debiutai Budapešto, Miuncheno ir Prahos scenose, o kontraktai nutraukti nenumatytam laikui, solistė neslėpė, jog turėjo kam išnaudoti šį priverstinį sustojimą. „Pandemijos metu šį sustojimą įvertinau galėdama pasimėgauti retai gaunamu ramiu ir ilgu miegu, laiku su šeima, galimybe dažniau gaminti, užsiimti mėgstamu sportu, – tiesiog skirti laiko sau, kurio taip dažnai trūksta“, – pasakojo Vida, kuriai šis laikas taip pat suteikė progą pademonstruoti savo profesionalumą sukuriant Elsa vaidmenį Richard Wagner „Lohengrin“.

Spektaklį režisavo skandalingas Calixto Bieito, o scenoje jos partneriais buvo tokios operos įžymybės, kaip Roberto Alagna (Lohengrin), Rene Pape

(Heinrich), Jekaterina Gubanova (Ortrud). Kaip pasakojo Vida, į tokį didžiulį debiutą jai teko „išokti“ vos per dvi savaites: „Su teatru buvome sutarę, jog pasirodysiu sausio mėnesio spektakliuose, tad ramiai ruošiau partiją, nes tai – man naujas, debiutinis vaidmuo. Bet staiga pagrindinė solistė atšaukė savo pasirodymus ir teatras paklausė, ar negalėčiau atvykti anksčiau. Viskas, kas vyko, buvo nuostabu, esu labai dėkinga visiems už tokią galimybę, o kartu tai buvo ir didžiulis iššūkis bei stresas.“

Iššūkiu, kurti tokį nemenko mastelio spektaklį pandemijos metu, pasirinkimą pavadino ir teatro meno vadovas Mathias Schulz, prieš premjerą komentavęs, jog sudėtingiausia paskutiniame etape buvo suderinti didžiulio choro saugų darbą, dalyvavimą masinėse scenose. Tam pritartų ne vienas pasaulio teatras, o peržvelgiant visgi įvykusių premjerų pavadinimus, matyti, jog repertuaruose atsiranda daugiau vietos XX a. operos kūriniais, mat juose dažnai dalyvauja žymiai mažesnis kiekis atlikėjų. Tad ar kažkuria prasme saugesniais šioje situacijoje gali jaustis būtent tokį repertuarą atliekantys solistai? Nebūtinai. Dar po Zalcburge 2020-aisiais pradžios „Elektros“ premjeros, pagrindinį vaidmenį čia sukūrusi A. Stundyte, daugiausiai dainuojanti būtent XX a. kūriniais, nesiryžo kalbėti apie tolimesnius darbus – tokie neaiškūs buvo ir yra daugumos pasaulio teatrų planai. Ankstesniuose interviu minėjusi, jog namuose Belgijoje ji mėgsta užsiimti instaliacijomis ir eksperimentais su dažais, solistė patikino, jog po didžiulio nuveikto darbo prestižiniame festivalyje ji toliau mėgautis savo pomėgiais, juos perkeldama į automobilio saloną: „Labai nuobodus juodas interjeras, reikia taisyti padėtį“, – juokėsi ji ir žadėjo grįžti į Lietuvą, nes pirmojo karantino metu to padaryti nespėjo.

E. Montvidas operoje „Boriss Godunovas“ (Ciurich opera).

Monika Rittershaus nuotr.

Svarbu judėti pirmyn

Tuo tarpu sėkmingas tarptautines karjeras užsienyje vystančius **Justiną Gringytę** ir **Edgarą Montvidą** pandemija gražino gimtinės žiūrovams. Atšaukus darbus užsienyje, ar tarp jų atsiradus žymiai ilgesnėms pauzėms, solistai buvo pamaloninti ir net nustebinti dėmesiu tėvynėje, kur, kaip sakė Justina, pasijuto iš tiesų laukiami ir reikalingi. Abiem menininkams atšauktasis sezonas turėjo būti itin svarbus ir turtingas debiutais.

2021-ųjų vasarą J. Gringytė turėjo debiutuoti Ameris vaidmeniu Giuseppe Verdi operoje „Aida“ Santa Fe operoje JAV bei Tel Avive (Izraelyje). Tarp naujų vaidmenų ji turėjo įsirašyti Fricka Richard Wagner „Valkirijoje“, Žaną d’ark Piotro Čaikovskio „Orleano mergelėje“ ir Santuzza Pietro Mascagni „Kaimo garbėje“ įvairiuose Europos teatruose, atšaukti ir planuoti koncertai. Žinia, jog ne už visus atšauktus pasirodymus organizatoriai galėjo išmokėti kompensacijas atlikėjams: „Vieni teatrai tiesiog pilnai atšaukė pasirodymus ir sumokėjo kompensacijas, kiti – nieko, o treči rado datas ateityje ir perkėlė kontraktus į tolimesnius sezonus“, – pasakoja Jus-

Vilnius City Opera „Faustas“ Vilniaus universiteto Didžiajame kieme.

Gabrieliaus Jauniškio nuotr.

tina, į Lietuvą grįžusi dar praėjusių metų kovą.

Gimtinėje netikėtai atsirado bendri projektai, pasirodymai, įrašai su Lietuvos nacionaline filharmonija, kompozitoriumi Gediminu Gelgotu, maestro Gintaru Rinkevičiumi ir Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestru... „Kalbant atvirai, pajutau lyg man būtų ištiesta pagalbos ranka, pasijutau reikalinga Lietuvoje ir tai buvo labai malonu. Tuo metu, kai pasaulyje viskas sugriuvo, mano agentas turėjo ir keletą pasiūlymų svetur, bet pasvėrus riziką, plusus ir minusus, nesiryžau imtis darbų kitur“, – prisimena J. Gringytė.

Na, o rimtai žvelgti į susiklosčiusios situacijos rizikas Justina skatina jos energingas ir žingeidus sūnus, neleidžiantis mamai net ir nenoromis tingėti ar nuobodžiauti. „Namuose dirbu nuolat, – jei ne kiekvieną, tai kas antrą dieną mokausi, rengiu naujas partijas, lavinu balso techniką, iš naujo peržvelgiu jau išmoktas partijas, ieškau jose naujų spalvų. Mano hobis – nuolatinis savęs tobulinimo siekis. Darau mankštas, fizinius pratimus formai palaikyti. Tuo pačiu norisi sveiką išlaikyti ir savo emocinę būseną. Darbas su savimi yra nuolatinis, ne tik dėl noro – suprantu, jog to tiesiog reikia.“ Justina teigia šiuo sudėtingu metu tik dar kartą įsitikinusi, jog jai svarbiausia – šeimos palaikymas, kas jai yra pagrindinė atrama ir viso ko esmė.

Apie asmeninę discipliną, dalindamasis pandemijos poveikiu karjerai daug kalba ir vienas žymiausių Lietuvos tenorų Edgaras Montvidas: „Šiuo stagnacijos periodu pavasarį pradėjau bėgioti, ypač svarbu buvo nesustoti lavinti balso, neprarasti motyvacijos. Užgriuvusios negandos grasino stipriai paveikti ir psichologiškai, tačiau įvairios akcijos dar būnant Anglijoje, kaip ketvirtadieniniai pasirodymai Londono gatvėse „ant dviračio“, kuriuos inicijavo garsus britų aktorius Jason Flemyn, buvo šviesa ir vertė judėti pirmyn, negalvojant apie asmeninius praradimus. Pasirodymų metu surinktos lėšos buvo skiriamos medicinos darbuotojų maitinimui.“

E. Montvidas nuoširdžiai apgailestauja dėl subyrėjusio, jam „auksiniu“ turėjusio būti sezono, kuriame – ir atšauktas debiutas La Scalla, prarastas koncertas su Bostono simfoniniu orkestru ir dirigentu Tomas Ades, neįvykę koncertai Izraelyje, Olandijoje... Ypatingas turėjo būti ir tenoro grįžimas į Lietuvą, kur Edgaras turėjo dainuoti Alfredą Lietuvos nacionalinio operos ir baletų teatro „Traviatos“ premjeroje, skirtoje profesionalios operos 100-mečiui Lietuvoje paminėti. „Mūsų, teatro sektoriaus, laukia dar keli suirutės ir nežinomybės metai. Užtruks, kol kultūra ir, ypačingai, scenos menas pilnai atsities“,

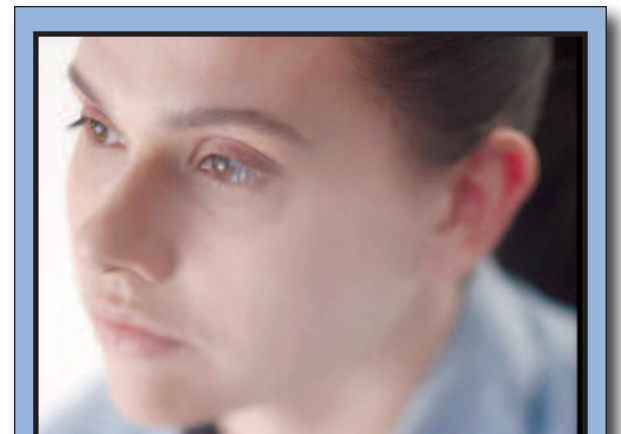
– susumavo solistas.

Visgi būta ir optimistiškesnių momentų. Prieš pasaulinės pandemijos pradžią lietuvis dar spėjo sudainuoti pagrindinę partiją pasaulinėje Christian Jost operos „Egmontas“ premjeroje Vienoje „Theater an der Wien“. Tai buvo ir jo debiutas šiame teatre.

Na, o nuo pandemijos solistas iš tiesų atsikvėpė vasarą Lietuvoje. Čia jis koncertavo Midsummer ir Pažaislio festivaliuose. Su Vilnius City Opera pirmą kartą rodė „Fausto“ spektaklius Vilniaus universiteto Didžiajame kieme: „Pastatymas ypač pritiko šiai erdvei! Išsiilgę spektaklių ir operos, kas vakarą čia rinkosi būriai melomanų, o tarp jų – ir pirmoji šalies pora!“, – prisimena Edgaras, rudenį dar spėjęs debiutuoti ir Ciuricho operoje, apsimetėlio Dmitrijaus vaidmeniu Modesto Musorgskio operoje „Boriss Godunovas“, kurią režisavo solisto labai vertinamas australų režisierius Barrie Kosky. Po šio debiuto Lietuvoje jį dar buvo galima išgirsti veiklos 20-mečiui dedikuotame koncerte su Modestu Pitrenu ir Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru bei LNOBT „Madame Butterfly“ spektakliuose. Džiugi ir dar viena žinia: nuo karantino pradžios Edgaras aktyviai mokė Lietuvos muzikos ir teatro akademijos studentus ir Klaipėdos muzikinio teatro solistus vokalo paslapčių bei tapo LMTA vizituojančiu profesoriumi.

„Šiuo metu ruošiu Tito vaidmenį Wolfgang Amadeus Mozart operoje „Tito gailėstingumas“, kurios premjera Londono Covent Garden teatre numatyta balandžio mėnesį. Kartais įvyksta pasirodymų ‘online’ koncertuose, tačiau labiausiai laikiu ir viliojusi, kad pasirodžiusios vakcinės sugrąžins mus atgal į normalų gyvenimą!“ – pasakoja Edgaras Montvidas.

Štai taip pandemijoje gyvena ir iškiliusius sunkumus sprendžia, o kartais ir priverstiniu poilsiu pasimėgauja visame pasaulyje dirbantys lietuvių solistai. Tikime, kad jau greitai juos scenoje vėl galės matyti bet kurio žemės kraštelio žiūrovai.

Sigita Ivaškaitė – teatro kritikė, dramaturgė, su Vilnius City Opera dešimtmetį dirbanti viešųjų ryšių koordinatoriaus ir teatro dramaturgo pareigose. Teatrologijos magistro studijas baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, nuo to laiko aktyviai dalyvauja dramos, šiuolaikinio šokio ir operos žanrų srityse užsiimdama tiek praktine, tiek teorine veikla.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA

G. Nausėda pristatė užsienio politikos prioritetus

Vilnius (ELTA) – Prezidentas Gitanas Nausėda nuotoliniu būdu kreipėsi į užsienio šalių diplomatinį atstovų vadovus ir akcentavo pagrindinius Lietuvos užsienio politikos prioritetus 2021 metams: saugios kaimynystės užtikrinimą, ambicingos Rytų partnerystės politikos darbotvarkių įgyvendinimą, transatlantinio ryšio stiprinimą, bendradarbiavimą NATO, daugiašališkumo stiprinimą ir veikimą tarptautinėse organizacijose.

Prezidentas pabrėžė susiklosčiusią sudėtingą situaciją Lietuvos kaimynystėje.

Pasak šalies vadovo, Lietuva yra patyrusi daugybę istorinių išbandymų, todėl puikiai supranta kaimyninių šalių laisvės troškimą, siekį ginti demokratiškus rinkimus ir žmogaus teises.

„Esame dėkingi už NATO sąjungininkų indėlį į Baltijos šalių saugumą“, – teigė prezidentas. Šalies vadovas patvirtino, kad Lietuva vykdys savo įsipareigojimus gynybos finansavimui skirti ne mažiau nei 2 proc. BVP, o iki 2030 metų sieks palaipsniui didinti finansavimą iki 2,5 proc. BVP.

Prezidentas G. Nausėda priminė Lietuvos susirūpinimą nesaugia Astravo AE keliama grėsmė visai Europai ir akcentavo siekį neišsileisti nesaugiai gaminamos Astravo AE elektros į ES rinką.

Šalies vadovas pakvietė užsienio kompanijas steigtis Lietuvoje, pasinaudojant sukurtomis verslui itin palankiomis sąlygomis, bei stiprinti šalių bendradarbiavimą mokslo ir inovacijų srityje.

Ižūlieji antrą skiepą gaus, bet už didelis pinigus

Vilnius (BNS) – Sveikatos apsaugos ministras Arūnas Dulkyš sako, kad galimai skiepavimo eilę pažeidę asmenys antrą skiepą gaus, bet jiems grės bauda, jeigu jų kaltė bus įrodyta.

Jo teigimu, skiepavimo eilę pažeidę fiziniai asmenys gali sulaukti baudos nuo 500 iki 1,5 tūkst. eurų, juridiniai asmenys – nuo 1,5 iki 6 tūkst. eurų.

Sausio pradžioje skelbta apie galimus pažeidimus Vilniaus universiteto ligoninės Žalgirio klinikoje, kai paskiepyti buvo keli darbo sutarčių su šia klinika neturintys VU Odontologijos instituto dėstytojai.

Sveikatos apsaugos ministerija teigė, kad darbo sutarčių su Žalgirio klinika neturintys dėstytojai prioriteto tvarka negalėjo būti paskiepyti nuo COVID-19 ir pradėjo tyrimą.

Žalgirio klinikos vadovė Vytautė Pečiulienė tąkart sakė, kad dėstytojai paskiepyti, nes pradės dirbti su pacientais bei studentais. Ji taip pat patvirtino, kad tarp paskiepytųjų yra europarlamentaro Juozo Oleko dukra Laura Linkevičienė, jos vyras Tomas Linkevičius, kt.

Skelbta, kad Šilalės greitosios medicinos pagalbos stotyje vakcina nuo COVID-19 pasiskiepijo ir šią stotį valdančios įmonės „Ambulansas“ vadovas Ričardas Ūselis bei trys pačioje įmonėje nedirbantys jo artimieji. Įmonės vakcinų sąrašė taip pat buvo įrašyta ir daugiau administracijos darbuotojų, o ne medikų pavardžių.

Generalinė prokuratūra po trijų Seimo konservatorių pareiškimo yra pavadusi Specialiųjų tyrimų tarnybai ištirti atvejus Žalgirio klinikoje, Šilalės GMP stotyje bei Panevėžio ir Šilutės ligoninėse.

Į kosmosą iškeltas dar vienas lietuvių kūrinys

Vilnius (BNS) – Į kosmosą paleista raketa „Falcon 9“ su rekordiniu – 143 – palydovų kroviniu, kurią privati JAV bendrovė „SpaceX“ iškėlė ir lietuvių įmonės „NanoAvionics“ kūrinį.

Lietuvoje sukurtas mažasis palydovas „Charlie“ yra pirmasis iš dviejų „NanoAvionics“ palydovų, sukurtų JAV radijo dažnių ir duomenų analizės bendrovės „Aurora Insight“ užsakymu. Jis pakils į Saulės sinchroninę orbitą (SSO), esančią 600–800 km aukštyje.

Abu palydovai taps JAV bendrovės kuriamos duomenų rinkimo ir perdavimo į žemę sistemos dalimi.

Antrasis palydovas – „Bravo“ – į orbitą turėtų pakilti pirmąjį šių metų ketvirtį. Abu šie palydovai turės tiksliausią mažųjų palydovų rinkoje navigacijos sistemą su įdiegta žvaigždžių sekimo posisteme.

Esant poreikiui, platforma gali turėti variklį, kuriuo galima koreguoti ar keisti palydovo orbitą.

JAV bendrovė šiuos palydovus naudos radijo dažnių spektro stebėsenai, apdorojant mobiliojo ryšio ir belaidžio duomenų perdavimo, televizijos transliavimo signalus.

Lietuvių bendrovė pernai taip pat pasirašė bendradarbiavimo sutartį su JAV Nacionaline aeronautikos ir kosmoso administracija (NASA). Jai sukurs 12 krovos vienetų platformą, kurioje į orbitą bus iškelta ir išbandyta NASA kuriama Saulės burių sistema „Advanced Composite Solar Sail System“ (ACS3).

Į kosmosą iškeltas dar vienas kauniečių kūrinys. Klaipėda nuotr.

Bankų statistika: pernai sukčiai iš gyventojų išviliojo milijonus

Lietuvos bankų asociacijos (LBA) duomenimis, praėjusiais metais elektroninių sukčių Lietuvoje gyventojams padaryta žala perkopė 4,5 mln. Eur.

Daugiausia nuostolių padaryta perimant susirašinėjamą elektroniniu paštu ir įtraukiant žmones į investicinio sukčiavimo pinkles.

Priimant sprendimus, susijusius su pinigais, ir tvirtinant elektroninius mokėjimus, niekada nereikia skubėti – ypač kai netikėtai kreipėsi asmuo žada išpūdingą investicijų grąžą arba atlygį už skubų pavedimą.

Per praėjusius metus LBA nariai užfiksavo iš viso 1 336 elektroninių sukčiavimų atvejus.

Šis pavojus gresia tik patiklims arba vyresnio amžiaus gyventojams – sukčiai apgauna ir jaunuolius, ir įmonių vadovus.

Viliojo „investuoti“

Daugiausia žalos 2020-aisiais Lietuvos gyventojai patyrė dėl vadinamojo investicinio sukčiavimo, kai nusikaltėliai manipuliacijomis priverčia gyventojus neva investuoti į rizikingus instrumentus, o iš tiesų išvilioja pinigus. Šitai netekta 1,7 mln. eurų.

Šio tipo incidentai pernai, lyginant su kitais sukčių scenarijais, buvo ir gausiausi – užfiksuoti net 295 atvejai. „Investicijų brokeriai“ dažnai skambina iš užsienietišku numeriu, pasitelkia populiarias pokalbių programas, pvz., „Viber“ ar „WhatsApp“.

Itin daug nuostolių ne tik gyventojams, bet ir įmonėms pridaro susirašinėjimo el. paštu perėmimas, klastojant sąskaitų faktūrų duomenis.

Tokių atvejų per visus praėjusius metus užfiksuota 51, jų padaryta žala siekė daugiau kaip 1 mln. eurų. Pranešta ir apie 9 atvejus, kai sukčiai apsimitė įmonės vadovu ir privertė darbuotojus atlikti pavedimus, šitai netekta 138 tūkst. eurų.

Norėdami apsimesti generaliniu direktoriumi arba klastodami duomenis sąskaitoje faktūroje, sukčiai būna iš anksto išsiaiškinę įmonės struktūrą ir procesus, neretai – ir susipažinę su vidine korespondencija. Jie pasirūpina, kad laiškas ir bendravimas būtų kuo labiau įtikinami ir paskatina auką pervesti įmonės lėšas ir neva patikimo partnerio, o iš tiesų – sukčių sąskaitą. Pavyzdžiui, prisistatę generaliniu direktoriumi nurodo niekam nepasakoti apie slaptu turintį likti pavedimą, už kurį jums neva bus „atlyginta“ paaukštiniu arba priedu prie atlyginimo; tiekėjo vardu praneša apie pokyčius įmonės rekvizituose ir atsiunčia „pataisyta“ sąskaitą.

Negaili laiko įdirbiui

Tebėra paplitę romantiniai sukčiavimai – šių per metus užfiksuota 82, padaryti nuostoliai siekia 451 tūkst. eurų. Internetu sutikti susirašinėjimo draugai ir draugės dažniausiai po kurio laiko imdavo prašyti paslaugų – pavyzdžiui, padėti išspręsti finansines bėdas, sumokėti muitą už dovanos pristatymą ir t. t.

Paašikėjus tiesai, situacija būna ypač skaudi, nes romantiniai sukčiai dažniausiai negaili laiko įdirbiui: bendravimas su potencialia auka gali trukti nuo kelių savaičių iki kelių mėnesių, o pastangos užmezgti artimą ryšį – labai įtikinamos.

Patarimas – neskubėti ir nepasiduoti spaudimui

Ekspertai pataria visą elektroniniais kanalais bei telefonu gaunamą informaciją įvertinti kritiškai ir atsakyti sau į esminius klausimus.

Su kuo aš bendrauju?

Nepasitikėkite gauta informacija, jei ši telefoną ar elektroninio pašto dėžutę pasiekė ne kaip atsakas į jūsų teiktą užklausą. Jeigu sulaukėte laiško su neįprastu pasiūlymu, prašymu iš nežinomo adresato, būkite ypač atsargūs, taip pat jeigu šis prisistato žinomos įmonės, tarnybos ar kitokios egzistuojančios institucijos atstovu.

Ar tvirtinu operaciją, kurią noriu atlikti?

Atlikdami mokėjimą, kaskart atidžiai perskaitykite, kokį veiksma tvirtinate: ekrane rodomas tiek paslaugos pavadinimas, tiek trumpas operacijos aprašymas. Jei nesate tikri, kad jis teisingas, niekada neveskite savo PIN kodo.

Lietuvos bankų asociacijos pranešimas

Romantiniai sukčiai galvos apsikimui laiko ir meilė žodžių negaili ir jų netaupo. Alfa.lt nuotr.

PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Senate perskaitytas D. Trump apkaltos straipsnis

Washingtonas (ELTA) – JAV Senate perskaitytas kaltinimas dėl antrosios apkaltos buvusiam prezidentui Donald Trump. Jis kaltinamas „kurstęs maištą“.

Demokratai nori patraukti D. Trump atsakomybėn dėl jo šalininkų surengto Kapitolijaus šturmo sausio 6 dieną.

Nors respublikono kadencija baigėsi, tačiau, jei būtų pripažintas kaltas, jam gali būti uždrausta iki gyvos galvos eiti pareigas federaliniu lygiu. Tai sužlugdytų galimus D. Trump planus dar kartą siekti prezidento posto 2024 metais vykšančiuose rinkimuose.

Apkaltos procesas prasidės antrąją vasario savaitę.

Padidino atlygį už informaciją apie ieškomą asmenį

Washingtonas (ELTA) – JAV federalinis tyrimų biuras iki 75 tūkst. dolerių padidino atlygį už pagalbą nustatant asmenį, per sausio 6 d. Kapitolijaus šturmą galimai padėjusį dvi vamzdines bombas.

Bombas prie Demokratų ir Respublikonų partijų būstinių, esančių šalia Kapitolijaus, manoma, padėjo asmuo, kuris, kaip užfiksavo stebėjimo kameros, dėvėjo laisvą pilką džemperį, juodas pirštines ir veidą dengiančią medicininę kaukę.

Nors bombos nebuvo detonuotos, jos laikomos galimu įrodymu, kad tuometinio prezidento Donald Trump šalininkai išpuolį planavo iš anksto.

Anksčiau už papildomą informaciją buvo siūlomas 50 tūkst. dolerių atlygis.

Dėl sausio 6 d. atakos baudžiamoji atsakomybė gali grėsti šimtams žmonių. Per ją D. Trump rėmėjai, įaudrinti nepagrįstų buvusio prezidento teiginių apie sukčiavimą prezidento rinkimuose, įsiveržė į Kapitolijų, kuriame tuo metu buvo tvirtinama Joe Biden pergalė.

D. Trump kaltinamas pakursčius šią ataką, kuri neužkirto kelio demokrato inauguracijai 46-uoju prezidentu.

Federalinė vyriausybė iki šiol pareiškė kaltinimus 117 asmenų, dalyvavusių šioje mirtinoje atakoje.

Daugumą jų nustatyti padėjo socialinių tinklų naudotojai, pavyzdžiui, per jų paskelbtus vaizdo įrašus iš įvykio ir gavus informacijos iš nepriklausomų tyrėjų.

Daugumai jų pareikšti kaltinimai neteisėtu įsiveržimu į Kapitolijų ir smurtiniu elgesiu.

Senatas patvirtino L. Austin Pentagono vadovu

Washingtonas (ELTA) – JAV Senatas patvirtino dimisijos generolą Lloyd Austin naujuoju šalies gynybos sekretoriumi.

Jis bus pirmasis Pentagonui vadovaujantis afroamerikietis ir jau antras patvirtintas naujojo JAV prezidento Joe Biden kabineto narys.

Senatas lengvai patvirtino, kad Pentagonui vadovautų A. Austin. WGHX nuotr.

J. Biden atnaujina kelionių draudimą europiečiams

Washingtonas (ELTA) – JAV prezidentas Joe Biden atnaujina draudimą užsieniečiams iš Europos atvykti į šalį.

Ši priemonė, kuria siekiama apsaugoti nuo naujos atmainos koronaviruso, bus taikoma ir kelionėms iš Pietų Afrikos. „Ekstremali padėtis, kurią sukėlė koronaviruso protrūkis Jungtinėse Valstijose, toliau kelia rimtą grėsmę mūsų sveikatai ir saugumui“, – sakoma J. Biden pasirašytame įsake.

Kadenciją baigiantis prezidentas Donald Trump prieš savaitę nurodė atšaukti kelionių draudimą. Tada J. Biden komanda iš karto pareiškė, kad ribojimai keliautojams iš Šengeno zonos, Didžiosios Britanijos, Airijos ir Brazilijos bus gražinti.

D. Trump ribojimų švelninimą argumentavo tuo, kad kelionės į JAV nuo sausio 26 dienos galimos tik pateikus neigiamą koronaviruso testą.

Nuo kovo europiečiai tik su kai kuriomis išimtimis gali įvažiuoti į JAV. D. Trump, be to, įvedė griežtą kelionių draudimą užsieniečiams iš Kinijos, Irano ir Brazilijos.

Prie JAV vairo stojęs J. Biden kovą su pandemija paskelbė vienu svarbiausių savo tikslų.

Pompidou centras Paryžiuje ilgam užvers duris

Paryžius (ELTA) – Garsusis Paryžiaus Pompidou centras dėl renovacijos darbų trejiems metams užvers duris.

Muziejus užsidarys 2023 metų pabaigoje ir lankytojų vėl lauks tik 2027-aisiais.

Dėl laiko ir kaštų nuspręsta, kad centas per planuojamus renovacijos darbus neveiks. Priešingu atveju renovacija esą užsitęstų septynerius metus.

Pompidou centras Paryžiuje buvo atidarytas 1977 metais. Meno ir kultūros centro kolekciją sudaro per 120 000 modernaus ir šiuolaikinio meno kūrinių. Centru dar priklauso kino teatras ir biblioteka.

Požiūris**Kas iš tiesų yra Navalnas: ar apie Krymo ateitį svarstęs Putino kritikas kelia grėsmę Krekliui?**

Garsiausias Krekliaus kritikas ir oponentas Aleksejus Navalnas grįžo į Rusiją. Grupės „Novičiok“ cheminiu ginklu dar rugpjūtį apnuodytas A. Navalnas yra viena svarbiausių šios šalies opozicijos politinių figūrų ir laikomas pagrindiniu kovotoju su Krekliumi, tačiau pastaruoju metu viešojoje erdvėje yra prisimenamas ir ne iš pačios geriausios pusės dėl savo prieštarų pareiškimų Krymo aneksijos klausimais.

Pats A. Navalnas organizavo opozicijos protestus Rusijoje, tačiau jam iki šiol nepavyko įgyvendinti savo didžiausios svajonės – stoti prieš V. Putiną prezidento rinkimuose.

2018 metais jam buvo uždrausta kandidatuoti prezidento rinkimuose dėl neva „valstybės lėšų išekvojimo“.

Politologas daktaras Vytis Jurkonis sakė, kad įvykiai neleidžia dvejo ti – Kreklius A. Navalno labai bijo.

Išgyveno „Novičiok“ ataką

Priešprieša tarp A. Navalno ir V. Putino bėgant laikui tapo asmeninė. Tokius nuogaštavimus sustiprino Rusijos FSB tarnybų ataka praėjusių metų rugpjūčio mėnesį, kai A. Navalną bandyta nuuodyti medžiaga „Novičiok“.

Vėliau Vokietijos Vyriausybė patvirtino, kad Krekliaus kritiką iš tiesų norėta nuuodyti chemine medžiaga „Novičiok“.

Ta pati cheminė medžiaga buvo panaudota siekiant nuuodyti buvusį šnipą Sergejų Skripal ir jo dukrą Juliją Jungtinės Karalystės Solysburio mieste 2018 metais.

Kreklis neigė, kad prisidėjo prie A. Navalno apnuodijimo, o pats V. Putinas metinėje spaudos konferencijoje neslėpė ironijos šiuo klausimu.

Jeigu tikrai būtume norėję, būtume nuuodiję“, – susirinkusių žurnalistų būriui dar gruodį sakė Rusijos prezidentas.

Tinklalapio „Bellingcat“ su kitais žiniasklaidos kanalais atliktas tyrimas atskleidė tapatybes FSB pareigūnų, kurie prisidėjo prie A. Navalno apnuodijimo Rusijos Tomsko mieste.

Vėliau jis pats apsimesdamas FSB pareigūnu išgavo vieno iš pasikėsiniame dalyvavusių asmenų prisipažinimą ir viešai išplatino pokalbio vaizdo įrašą.

Dėl pareiškimų apie Krymą sulaukė opozicijos kritikos

A. Navalnas ir pats yra sulaukęs Rusijos opozicijos atstovų kritikos dėl savo kalbų apie Krymo aneksiją.

Kai kurie opozicijos atstovai kritikuoja A. Navalną dėl jo nacionalistinių pažiūrų. 2014 metais jis tikino, kad, nepaisant to, jog Krymo teritorija jėga paimta pažeidžiant tarptautinę teisę, „realybė yra ta, kad šis kraštas tapo Rusijos teritorijos dalimi“.

„Krymas yra mūsų“, – prieš septynerius metus sakė A. Navalnas.

A. Navalnas iškilo 2008 metais, kai savo interneto tinklaraštyje pradėjo rašyti apie korupciją didžiausiose Rusijos valstybinėse korporacijose.

Į prezidento postą 2012 metais sugrįžus V. Putinui, Rusijos tyrimų komitetas paskelbė kriminalinius tyrimus, susijusius su Krekliaus opozicionieriaus praeitimi.

2013 metais A. Navalnui buvo skirta penkerių metų laisvės atėmimo bausmė apkaltinus jį turto grobstymu.

Tačiau netrukus jis buvo paleistas iš kalėjimo ir net kandidatavo Maskvos miesto mero rinkimuose, tačiau pralaimėjo.

M. Laurinavičius: „Navalno pareiškimus reikia vertinti kritiškai“

Vilniaus politikos analizės instituto ekspertas Marius Laurinavičius teigė, kad A. Navalno sugrįžimas į Rusiją kelia nemažai klausimų.

Jis taip pat tikino kritiškai vertinantis A. Navalno politines preferencijas ir pareiškimus dėl Krymo aneksijos.

„Man dėl jo požiūrio kyla tikrai daug klausimų, kadangi itin tvirtų duomenų, kaip patikrinti tam tikrus pareiškimus, nėra. Reikia kelti klausimus ir būtina į juos atsakyti“, – sakė politikos ekspertas.

„Praeityje pasakytus A. Navalno žodžius dėl Krymo aneksijos tikrai reikia vertinti kritiškai. Žvelgiant iš Lietuvos perspektyvos, Krymo klausimas yra tarsi lakmuso popierėlis, leidžiantis geriau nutapyti A. Navalno, kaip politiko, portretą.“

„A. Navalnas yra rusiškojo nacionalizmo ir šovinizmo atstovas. Jis dažnai pasižymėjo rasistiniais, ksenofobiškais pareiškimais. Jis yra Rusijos imperialistinės politikos atstovas. Jei to nepamirštume, suprastume, kodėl jis būtent taip kalbėjo apie Krymą“, – pabrėžė M. Laurinavičius.

„Aš A. Navalno tikrai nelaikau naiviu, tačiau šis jo sugrįžimas į Rusiją panašus į savotišką šou“, – tikino pašnekovas.

Julius Palaima, LRT.lt

M. Laurinavičius teigė, kad A. Navalno sugrįžimas į Rusiją kelia nemažai klausimų. LRT nuotr.

Pasaulinio garso poetas litvakas

Osipas Mandelštamas.

Sausio 15 d. sukako 130 metų, kai gimė Osipas Mandelštamas (1891–1938), žydų kilmės vienas žinomiausių XX a. rusų poetų, akmeizmo poezijos šaltinio atstovas, prozininkas, eseistas, vertėjas, literatūros kritikas, miręs sovietiniame gulage netoli Vladivostoko nuo šiltinės. Jo kapas nežinomas.

Lietuviams O. Mandelštamas įdomus ne tik todėl, kad buvo pasaulinio masto kūrėjas, bet ir kad buvo litvakas – poeto prosenelis Jozefas ir senelis Benjaminas gyveno šiaurės Lietuvoje – Žagarėje, kur gimė ir poeto tėvas Emilis. Manoma, kad Mandelštamai Žagarėje apsigyveno XIX a. pradžioje. Kaune švenčiant 125-ąsias poeto gimimo metines buvo teigta, kad dabartinės Palangos gatvės 1-ajame name poetas praleido kelis vaikystės metus. Šeima Kaune registruota 1896 metais. O. Mandelštamo mama Flora Verbovskaja Mandelštam, muzikė, buvo vilnietė. Tėvas Emilis Mandelštamas buvo odininkas ir priklausė pirmajai pirklių gildijai, o tai reiškė, kad šeima su laikinu leidimu galėjo gyventi ne tik žydų sėslumo ribose – teritorijoje, kur carinės Rusijos laikais žydams buvo leista gyventi.

Mandelštamų lopšys Žagarė

XIX a. pabaigoje žydai sudarė du trečdalius Žagarės gyventojų, tačiau vėliau jų ėmė mažėti. Didžioji dalis žydų paliko miestelį dėl ekonominių

priežasčių. Tuo metu Žagarė buvo atsilikęs Rusijos imperijos Šiaurės Vakarų kraštas. Ieškodami galimybės užsidirbti žydai išvykdavo į už šimto kilometrų esančią Rygą, kur buvo uostas ir išvystyta pramonė bei prekyba, kur buvo galima rasti darbo. XX a. pradžioje Šiaurės Vakarų žydai emigravo ir į užsienio šalis – daugiausiai į JAV ir Palestiną, kiek vėliau į Didžiąją Britaniją ir Pietų Afrikos Respubliką. Ypač Žagarės žydų bendruomenę išretino Pirmojo pasaulinio karo metai. 1915 m. Rusijos imperijai ėmė nesisekti karo veiksmai su Prūsija, ir fronto linija priartėjo prie Lietuvos. Jos paribyje gyvenantys žydai Rusijos imperijos valdžios buvo apkaltinti šnipinėjimu ir bendradarbiavimu su vokiečiais. Dėl šios priežasties arčiau fronto linijos gyvenusieji žydai, taip pat ir gyvenę Žagarėje, buvo priversti „evakuotis“ į Rusijos gilumą. Dalis jų karui pasibaigus į savo gimtuosius miestus nebegrįžo ir savo gyvenimą pradėjo kituose buvusios imperijos miestuose.

Nemažai Žagarės žydų tapo žymiais žmonėmis. Mandelštamai buvo įtakinga Rusijos ir viso pasaulio žydų giminė, pasauliui davusi švietėjų, pasaulinio garso gydytojų, fizikų, rabinų, literatūros istorikų, Biblijos vertėjų. Broliai Benjaminas (1805–1886), Leiba (1819–1899) ir Maksas Emanuelis (1839–1912) Mandelštamai (Mandelstam) nusipelnė kaip haskalos judėjimo, skatinusio pasaulietinį žydų švietimą ir edukaciją, atstovai. Leiba Mandelštamas tapo pirmuoju žydu Rusijos im-

Lietuvos žydų bendruomenės nuotraukos

perijoje, studijavusiu Maskvos universitete. Jis parengė judaizmo tekstų chrestomatiją rusų kalba, išvertė į rusų kalbą ir išleido hebrajišką Bibliją su Mozės Mendelsono (1729–1786) komentarais. Išleido hebrajų kalbos gramatiką bei hebrajų-rusų-hebrajų kalbų žodyną. Benjaminas anūkas O. Mandelštamas išleido daugiau nei 10 eilėraščių rinkinių ir yra laikomas vienu žymiausių XX a. Rusijos poetų bei eseistų.

Iš Žagarės kilo filantropas bei sionistas Kalonimas Vulfas Visockis (Kalonimus Wolf Wissotzky, 1824–1904), labiausiai pagarsėjęs dėl savo įkurtos arbatos kompanijos. Žagarėje gimė Sidney Hilman (1887–1946), tapęs įtakingu JAV darbininkų judėjimo atstovu bei profesinių sąjungų lyderiu. Antrojo pasaulinio karo metais jis buvo pagrindinis JAV prezidento Franklin D. Roosevelt (1882–1945) patarėjas profsąjungų klausimais, artimas prezidento aplinkos žmogus.

Dabar Žagarėje rengiamos Žagarės žydų kultūros dienos, kurios iš viso pasaulio sutraukia daugybę Žagarės žydų palikuonių.

O. Mandelštamo kelias

O. Mandelštamas gimė Varšuvoje, kuri tuo metu priklausė Rusijos imperijai ir trumpai gyveno Kaune. Kai jam buvo šešeri metai, šeima išsikūrė Peterburge. Būsimasis poetas 1911 m. buvo pakrikštytas evangelikų liuteronų bažnyčioje, manoma, todėl, kad galėtų gyventi Sankt Peterburge. Mandelštamas studijavo Peterburgo, Heidelbergo ir Sorbonos universitetuose. Pirmąjį rinkinį „Akmuo“ išleido 1913 m., paskutinį – „Eilėraščiai“ – 1928 m., tais pat metais išėjo ir straipsnių rinkinys „Apie poeziją“. Mandelštamas kritikavo komunistinį režimą, buvo sukūręs net parodiją apie Staliną ir ją

skaitė draugų ratelyje, kas praktiškai buvo „savižudybės aktas“. Pirmą kartą buvo areštuotas 1934 m. ir ištremtas už Uralo, vėliau draugų iniciatyva jam leista persikelti į Voronežą, kur buvo parašyti „Voronežo sąsiuviniai“. Po trejų metų tremties grįžo į Maskvą. Rašytojas Tomas Venclova, pasakodamas apie O. Mandelštamą, yra sakęs, kad Stalino laikais, kai poetas buvo persekiojamas, tuometinis Lietuvos ambasadorius Rusijoje, poetas Jurgis Baltrušaitis ragino jį išvykti į laisvą Lietuvą ir net siūlė pagalbą įgyjant vizą, bet jis atsisakė. 1938 m. Mandelštamas buvo suimtas antrą kartą, ištremtas į Sibirą, kur ir mirė.

Literatūrinio kelio pradžioje jis priklausė akmeistų grupei – vienai iš daugelio postsymbolistinių grupių. Akmeizmas (kildinamas iš graikų žodžio ἀκμη – „viršūnė“, „klestėjimas“, „žydėjimo metas“) apibūdinamas kaip literatūrinė mokykla, išsižadanti symbolistų misticismo ir sugrįžanti prie pasaulio daiktiškumo ir konkretumo, ieškanti prasmės ne anapus materialaus pasaulio šydo, o juslinėje ir emocinėje patirtyje. Su šio daiktų ir kultūros pasaulio pasirinkimu kartais siejama pirmojo Mandelštamo rinkinio „Akmuo“ pavadinimo istorija. Šio rinkinio eilėraštinis „Notre Dame“ apie Parvyžiaus katedrą laikomas akmeizmo manifestu.

Akmeizmo pradininkai – poetų susivienijimas „Poetų cechą“, kurio lyderiai buvo Nikolajus Gumiliovas ir Sergejus Gorodeckis. Jam priklausė Ana Achmatova (tuo metu Gumiliovo žmona), Osipas Mandelštamas, Vladimiras Narbutas, Michailas Zenkevičius, Georgijus Ivanovas ir keli kiti autoriai. Formaliai jis gyvavo vos porą metų (1912–1914), tačiau bendrumų tarp ryškiausių poetų (pirmiausia tarp Mandelštamo ir Achmatovos) buvo išvengiama ir vėliau.

Mandelštamas taip pat išleido dvi prozos knygas: autobiografinę „Laiko gaudesys“ (1925) ir „Pašto ženklas iš Egipto“ (1928). Liko nepublikuotų jo tekstų. Neskelbtus eilėraščius žmona Nadežda, kuri jį lydėdavo į tremtį, mokėsi mintinai, perrašinėjo ranka ir saugojo, laukdama laiku, kai jie galės būti paskelbti. Mandelštamas sugrįžo pas skaitytojus tik XX a. septintojo dešimtmečio viduryje – aštuntojo pradžioje. Vakaruose Nadežda Mandelštam išleido dvi prisiminimų knygas.

Lietuvių kalba 2016 m. išleistas O. Mandelštamo „Eilės“ (vertė Tomas Venclova ir Jonas Juškaitis). 2015 m. Vilniaus žydų viešojoje bibliotekoje apie įžymųjį rusų poetą O. Mandelštamą (režisierius Romanas Liberovas iš Rusijos taip pat yra gimęs Vilniuje) buvo parodytas dokumentinis filmas „Išsaugok mano kalbą amžiams“ („Сохрани мою речь навсегда“).

Aš ir gėlė, ir sodininkas aš, / Pasaulyje ne vienišas nėmaž.

Pagal lietuvišką žiniasklaidą parengė Audronė Škiudaitė

Osipo Mandelštamo tėvai

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“ internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:

administracija@draugas.org
ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

Skaitykite „Draugą“ greičiau!

Parengė Dainius Ruževičius

SPORTAS

Netikėtas pasiūlymas iš Floridos

Ar šiemet įvyks Olimpines žaidynės Tokijoje? Šis opus klausimas neduoda ramybės viso pasaulio sporto visuomenei.

Floridos valdžia pasiūlė Tarptautiniam olimpiniam komitetui (TOK) perkelti dėl koronaviruso pandemijos atidėtas vasaros olimpines žaidynes iš Japonijos sostinės į šią JAV valstiją. Apie tai pranešė amerikiečių žiniasklaida.

Rašau jums, norėdamas paraginti jus išnagrinėti galimybę „2021 m. Olimpines žaidynes perkelti iš Japonijos Tokijo į Jungtines Valstijas, o tiksliau – į Florida“, – nurodoma valstijos Finansinių paslaugų departamento vadovo Jimmy Patronis laiške TOK vadovui Thomas Bach.

Jis atkreipė dėmesį į žiniasklaidos pranešimus, kad japonų valdžia „privaciai“ reiškia susirūpinimą, kad žaidynes gali tekti atidėti dėl besitęsiančios koronaviruso pandemijos. J. Patronis pridūrė, jog Florida turi tokiam dideliame renginiui reikalingą infrastruktūrą – išvystytą transporto sistemą ir sporto objektus. Jis taip pat pabrėžė, kad šioje valstijoje net pandemijos metu leidžiama rengti sporto renginius.

Praėjusią savaitę Japonijos vyriausybės generalinio sekretoriaus pavaduotojas Manabu Sakai paneigė žiniasklaidos pranešimus, jog kabinetas nusprendė Tokijo olimpines žaidynes atidėti iki 2032 metų.

Tokijo olimpines žaidynes turėjo vykti 2020 m. nuo liepos 23 iki rugpjūčio 8 dienos, tačiau dėl koronaviruso pandemijos buvo atidėtos iki 2021-ųjų. Dabar planuojama, kad olimpiada vyks nuo liepos 23 iki rugpjūčio 8 dienos, o parolimpinės žaidynės – nuo rugpjūčio 24 iki rugsėjo 5 dienos.

Siūlo ruošti skaudžiausią planą

Nors TOK stengiasi išlikti pozityvus ir kuria įvairias taisykles į šiuos metus perkeltoms Tokijo olimpinėms žaidynėms, vis garsiau pasigirsta abejonių, ar mes iš viso išvysime šį sporto spektaklį.

Tokijo žaidynių organizatoriai griežtai įsitikinę, kad olimpiada startuos sėkmingai, nors pasaulį jau drebina atsiradusios naujos koronaviruso atmainos, o Tokijoje ir kai kuriuose kituose Japonijos regionuose yra įvesta nepaprastoji padėtis. Jau dabar aišku, kad visi atvykę sportininkai turės pasitikrinti, ar neserga koronavirusu. Ruošiamasi ir kitoms griežtomis taisyklėms. „Esu tikras, kad bus bėdų dėl didelių būrių. Pagalvokite vien tik apie olimpinį kaimelį. Ten – 10 tūkst. 500 sportininkų ir 7 tūkst. personalo

darbuotojų. Visi jie vienu metu norės valgyti. Ir tai – tik kruopelė išsūkių. Sportininkams tai bus išskirtinė patirtis. Manau, kad žaidynės įvyks, bet jos bus kitokios“, – kalbėjo Pasaulio lengvosios atletikos federacijos prezidentas Sebastian Coe.

Tokijo žaidynių organizacinio komiteto atstovė spaudai Masa Takay praėjusią savaitę pabrėžė, kad apie olimpiados atšaukimą net nėra kalbama.

Tačiau Japonijos vyriausybės ministras Taro Kono pripažino, kad „bet kas gali nutikti“ su Tokijo olimpinėmis žaidynėmis, kurias pernai teko atidėti dėl koronaviruso pandemijos.

„Atsivėlgiant į padėtį dėl koronaviruso, Organizacinis komitetas ir Tarptautinis olimpinis komitetas, suprantama, turi galvoti apie planus *force majeure* atveju“, – sakė T. Kono.

Daugiau nei 20 000 000 000

Jei Tokijo olimpines žaidynes įvyks kaip numatyta, šių metų vasarą, dėl pandemijos ir dėl jos atsiradusių papildomų išlaidų visas žaidynių Japonijoje biudžetas ženkliai išsipūs. Pandemija sujaukė Tokijo olimpinį žaidynių rengėjų planus ir pačių japonų galvas. Apklausoje parodė, kad dauguma Japonijos gyventojų nepritaria žaidynių surengimui 2021 metais: tik 27 proc. japonų pozityviai vertino olimpines žaidynes šią vasarą. 31 proc. norėtų, kad jos būtų nukeltos, o dar 32 proc. pasisakė už tai, kad žaidynės būtų visiškai atšauktos. Organizatoriai, atrodo, nelinkę keisti savo plano, tačiau tai kainuos. Skaičiavimai rodo, kad tikrieji žaidynių kaštai siekia per 20 mlrd. eurų.

Olimpinį žaidynių rengėjai paskelbė, kad biudžetas jau pasiekė 15,4 mlrd. dolerių (12,6 mlrd. eurų). Tai kur kas daugiau nei buvo pristatoma praėjusių metų biudžete, kai buvo kalbama apie 10,3 mlrd. eurų. Išlaidos prisidėjo dėl pandemijos metams nukėlus didžiausią sporto renginį, sugriuvus daliai kontraktų arba juos pasirašant kitomis sąlygomis.

Japonijos audito išvados dar iškalbingesnės: jau anksčiau 177 lapų raporte buvo skelbiama, kad tikroji kaina yra ženkliai aukštesnė nei oficialiai pristatomas biudžetas ir siekia per 20 mlrd. eurų. Tokiu būdu, tai bus pačios brangiausios vasaros olimpinių žaidynės, nes iki šiol šis savotiškas rekordas priklausė Londono, kur 2012 m. vykusios žaidynės kainavo 12,3 mlrd. eurų.

Vilniaus komandą sustiprino JAV lietuvis

Vilniaus „Ryto“ puolėjų grandį stiprina NCAA pirmenybėse rungtyniaavęs krepšininkas, 22-ųjų metų Amerikos lietuvis Rapolas Ivanauskas. Sausio 26 d. grįžęs į Lietuvą penkiomis kalbomis šnekančias krepšininkas nekantravo pradėti dirbti.

Nuo ketverių metų JAV gyvenęs ir tris koledžus per ketverius metus pakeitęs lietuvis šį sezoną žaidė Cincinnati „Bearcats“ komandoje. Šio sezono NCAA čempionate per 7 sužaistas rungtynes 208 cm ūgio sunkiojo krašto puolėjas vidutiniškai pelnydavo po 6,3 taško ir atkovodavo po 5 kamuolius per 21 minutę, bet dėl COVID-19 pandemijos nusprendė pradėti profesionalo karjerą.

Ketvirtąjį numerio pozicijoje geriausiai besijaučiantis R. Ivanauskas

pripažino, kad Lietuvoje nebuvo pastaruosius ketverius metus. „Aš noriu dirbti. Negaliu sulaukti, kol pradėsiu treniruotis“, – teigė R. Ivanauskas.

„Džiaugiamės galėdami papildyti komandą jaunu, perspektyviu bei daug žadančiu lietuviu“, – teigė „Ryto“ vyr. treneris Giedrius Žibėnas.

R. Ivanausko debiuto galima tikėtis per LKL rungtynes sausio 30 d. Vilniuje su Panevėžio „Lietkabeliu“.

Beje, Čikagoje gyvenantis Rapolo tėtis Tomas Ivanauskas praeityje taip pat ragavo profesionalaus krepšininko duonos, LKL rungtyniaudamas tuometinėse „Šilutės“ ir „Alytaus“ komandose. Su alytiškiais 2002 m. T. Ivanauskas iškovojo LKL čempionato bronzos medalius. Šio ar net aukštesnio apdovanojimo su Vilniaus komanda pasiryžęs siekti ir į Lietuvą sugrįžęs jo sūnus Rapolas.

R. Ivanauskas tikisi pateisinti Vilniaus sirgalių lūkesčius.

A. Tubelis tapo NCAA rungtynių didvyriu

JAV studentų krepšinio lygoje (NCAA) šį sezoną debiutuojantis 18-metis puolėjas Ažuolas Tubelis tapo Arizonos „Wildcats“ (11/3) komandos herojumi.

„Wildcats“ valstijos derbyje susitiko su Arizonos valstijinio universiteto „Sun Devils“ (4/7) komandos krepšininkais ir iškovojo pergalę 84:82.

Likus žaisti 9 sek. aukštaūgis lietuvis gynyboje blokavo varžovo Remy Martin metimą, o netrukus pats tapo pergalingų taškų autoriumi. 207 cm

ūgio vilnietis sugebėjo pagauti kamuolį po itin netaiklaus James Akinjo tritaškio ir pats sulig sirena išplėsti pergalę komandai. Po akimirkos „Wildcats“ naujokas jau buvo apsuptas besidžiaugiančių komandos draugų.

A. Tubelis šiose rungtynėse ant parketo iš viso praleido 29 min., per kurias pelnė 8 taškus (4/8 dvit.), atkovojė 7 kamuolius ir atliko 4 rezultatyvius perdavimus. Lietuvisio šio sezono statistika – vidutiniškai 11,2 taško ir 6 atkovoti kamuoliai per susitikimą.

Daugiau sporto 14 psl.

A. Tubelis pasižymėjo rungtynėse.

SPORTAS

Atkelta iš 13 psl.

J. Valančiūnas ir toliau nežais NBA

NBA negali atsikratyti koronaviruso pandemijos šleifo. Ir tarp šios pandemijos aukų atsidūrė Jono Valančiūno atstovaujamas Memphis „Grizzlies“ klubas. Paskelbta, kad atidėtos „Grizzlies“ sausio 28-osios dienos rungtynės, kurioje komanda turėjo varžytis su Čikagos „Bulls“.

Teigiama, kad dėl NBA keliamų sveikatos nuostatų J. Valančiūno komanda negali surinkti 8 žaidėjų akistatai. J. Valančiūnas atsidūrė specialia NBA sveikatos apsaugos proto-

le. Jame atsiduria krepšininkai, siejami su koronavirusu, tačiau kol kas nėra aišku, ar lietuvis susirgo, ar tik kontaktavo su susirgusiu asmeniu.

J. Valančiūnas su klubu dėl COVID-19 situacijos praleis jau 5-ąjį susitikimą iš eilės. „Grizzlies“ (7/6) Vakarų konferencijoje yra 6-oje vietoje. Pastarąjį kartą Memphis komanda varžėsi sausio 19-ąją, kai namuose 108:104 pranoko Phoenix „Suns“.

Iš viso NBA dėl koronaviruso keliamų trikdžių NBA jau atidėjo 21 rungtynes.

Lietuvos pasiūlymu nepasinaudos

Tarptautinės ledo ritulio federacijos prezidentas Rene Fasel padėkojo Lietuvai už siūlomą pagalbą rengiant 2021-ųjų pasaulio ledo ritulio čempionatą, tačiau jos kandidatūros nesvarstys.

R. Fasel, nuotoliniu būdu bendravusio su ministre pirmininke Ingrida Šimonyte, teigimu, pagrindiniais kan-

didatėmis pakeisti Minską, iš kurio buvo atimta teisė priimti planetos pirmenybės, ir toliau lieka tokių renginių organizavimo patirties jau turinčios Danija bei Slovakija. Taip pat neatmetamas variantas, kad visos čempionato kovos vyks Latvijoje.

Pasaulio čempionatas vyks gegužės 21–birželio 6 dienomis, jame dalyvaus 16 geriausių rinktinių.

D. Sabonį sustabdė trauma

Domantas Sabonis pirmą kartą šį sezoną nesurinko dvigubo dviženklį, nors dviženklį taškų skaičių pelnė jau per pirmąjį kėlinį. NBA čempionate sausio 25 d. Indianos „Pacers“ (10/7) namuose 129:114 pranoko Toronto „Raptors“ (7/10), bet 24-erių lietuvis dėl kelio traumos turėjo palikti aikštę jau pirmajame kėlinyje. Tai buvo antrosios iš eilės šių komandų rungtynės – išvakarėse „Pacers“ namuose pralaimėjo 102:107.

Iki tol visose 16 rungtynių D. Sabonis buvo surinkęs dviženklį taškų ir atkovotų kamuolių skaičių.

Laimei, jo trauma nėra rimta. Atlikus magnetinio rezonanso tyrimą, jokių rimtų pažeidimų neužfiksuota – tik sumušimas. Tai reiškia, kad Domas ir rikiuotę turėtų sugrįžti artimiausiomis dienomis. D. Sabonis susižeidė kairės kojos kelį gindamasis prieš Kyle Lowry, kai abu žaidėjai susitrenkė keliais.

D. Sabonis išpūdingai pradėjo rungtynes ir per 11 min. spėjo surinkti 11 taškų (1/3 dvitaškių, 2/2 tritaškių, 3/4 baudų), atkovoti 3 kamuolius, atlikti 2 rezultatyvius perdavimus, jis taip pat padarė dvi klaidas ir kartą prasižengė.

Nerungtyniaujant lietuviui komandos lyderiu tapo gynėjas Malcolm Brogdon, kuris surinko net 36 taškus.

Ten, kur Nemunas banguoja

Argentinos lietuvių kultūros ir savišalpos draugijos „Nemunas“ valdyba ir Ruošos komitetas informuoja, kad jau galite aplankyti atnaujintą „Nemuno“ draugijos svetainę, kurioje pateikiama visa informacija apie šokių šventę Argentinoje „Ten, kur Nemunas banguoja“:

www.nemunasargentina.com/%C5%A1oki%C5%B3-%C5%A1vent%C4%97-2021

Ši šventė, skirta „Nemuno“ 50-mečiui paminėti, vyks 2021 m. gruodžio 18 d.

Svetainėje skelbiama šokių šventės programa, galite rasti informaciją apie savaitės renginius ir atvykimo sąlygas.

Visi dalyviai kviečiami iki vasario 26 d. užpildyti anketą:

<https://www.nemunasargentina.com/sokiu2021>

Registracijoje yra keturios kategorijos, kuriose galite užsiregistruoti: vaikų, jaunimo, vidutinio amžiaus ir suaugusių šokių grupės. Šokių šventė vyks ansamblių vakaro formata.

Šokių šventės Argentinoje rėmėjai yra Lietuvos nacionalinis kultūros centras, Lietuvių Fondas ir Beriso miesto savivaldybė.

Norėdami gauti daugiau informacijos, kreipkitės el. paštu: draugija@nemunas.org

Draugijos „Nemunas“ inf.

SKELBIMAI
www.draugas.org
773-585-9500

Prisiminta ir lietuvaite

Minėdami sausio mėnesio gimimo dienos sukaktis, Tarptautiniai plaukimo šlovės rūmai (International Swimming Hall of Fame – ISHOF), prisiminė ir lietuvaite plaukikės Lina Kačiušytės gimtadienį.

Lina Kačiušytė gimė 1963 m. sausio 1 d. Vilniuje. Lietuva tada buvo Sovietų Sąjungos „dalis“, sakoma ISHOF straipsnyje. Tą dieną buvo švenčiami ne tik Naujieji metai, bet ir gimimas mergaitės, kuriai buvo skirta olimpinės ir pasaulio žvaigždės ateitis. Lina Kačiušytė galop tapo geriausia pasaulyje plaukimo krūtine plaukike.

Septynerių metų Kačiušytė pradėjo lankyti mokyklą ir, po trejų metų, plaukioti mokyklos baseine. Jos pirmas treneris, nuo 1974 iki 1977 m. buvo žinomas Lietuvos plaukimo treneris Arvydas Gražiūnas, kuris greitai jos gabumus pastebėjo ir ją nukreipė teisinga kryptimi. 1976 m., trylikametė pradėjo treniruotis su Sovietų Sąjungos praeaugio plaukimo komanda ir už metų su Sovietų Sąjungos rinktinė. Kitais metais, po įtempto darbo, ji jau buvo pasiruošusi, ir dalyvavo 1978 metų pasaulio pirmenybėse Berlyne.

Bet pasaulis nebuvo Linai pasiruošęs, sako ISHOF, ir ji visus netikėtai nustebo, laimėdama 200 metrų krūtine rungtį ir du kartus pagerindama pasaulio rekordą: pirmiausia, kvalifikaciniame plaukime nugalėdama tada pasaulio rekordą savininke, komandos draugė Juliją Bogdanovą ir baigėme laimėdama aukso medalį. Kitais metais pasaulio rekordą ji pagerino trečią kartą Sovietų Sąjungos–Rytų Vokietijos rinktinių varžybose Potsdame. Tas rekordas išsilaikė nuo 1979 iki 1985 metų, kada ji pagerino vokietaite

Lina Kačiušytė su savo treneriu Arvydu Gražiūnu 1978 m.

Silke Hörner.

Kačiušytė buvo pirmoji moteris, kuri 200 metrų nuotolį nuplaukė greičiau nei per 2 minutes 30 sekundžių. Nuo tada, kada ji pirmą kartą atstovavo Sovietų Sąjungos rinktinėi, Lina savo asmeninę pasekmę per 18 mėnesių pagerino 12 sekundžių. Už keletrių metų per tiek laiko tai sugebėjo pasiekti tik dar vienas plaukikas, amerikietis Mike Barrowman. Kačiušytė buvo nusivylusi, kad daug pasaulio šalių plaukikų nedalyvavo 1980 m. Olimpinėse žaidynėse Maskvoje, kur ji laimėjo aukso medalį. Sovietų Sąjungos komanda nedalyvavo 1984 m. žaidynėse Los Angeles ir taip Lina neturėjo progos daugiau prasmingai varžytis.

Dabar Lina dirba vertėja, bet su baseinu negali atsiskirti, moko ir treniruoja jaunos plaukikas.

„Draugo“ inf.

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

Wonders of Nature
714 S Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089
Tel: 847-793-1000

Dolynka
Ukrainian-American Consulting, INC
5050 N. Cumberland Ave., Norridge, IL 60706
Tel: 773-600-2727

MANO VIRTUVĖ

Šv. Valentino dieną šiemet daugelis mūsų turbūt švęsime namuose. Pasimėgaukime namie pagamintu skanėstu, juolab kad vasario 14-oji – paskutinis savaitgalis prieš gavėnios pradžia.

Mascarpone tortas su braškėmis

Reikės:

300 g (10,5 unc.) braškių
1/2 puodelio skrudintų migdolų
drožlių
braškių papuošimui

Biskvitui:

2 Kiaušinių
1 kupino šaukšto cukraus
vanilinio cukraus
1,5 šaukšto miltų
1 arb. šaukštelio krakmolo

Kremui:

600 g (21 unc.) mascarpone sūrio
1 puodelio grietinėlės
1 kupino šaukšto cukraus pudros

Sirupui:

3 šaukšto romo
vanilės ekstrakto
1 arb. šaukštelio cukraus
1 arb. šaukštelio vandens

Orkaitę įkaitinti iki 180 C (350 F).
Kiaušinių trynius atskirti nuo baltymų ir išplakti su cukrumi bei vaniliniu cukrumi iki purios masės.

Miltus sumaišyti su krakmolu ir įplakti į trynių masę.

Kiaušinių baltymus išplakti iki standumo ir dalimis, atsargiai įmaišyti į tešlą.

Tešlą supilti į torto formą, išteptą sviestu ir kepti apie 20 min. Iškepus ataušinti.

Grietinėlę išplakti su cukraus pudra iki standumo. Tuomet po truputį sudėti mascarpone sūrį ir plakti, kol kremas taps purus.

Romą sumaišyti su vanilės ekstraktu, cukrumi ir šiltu vandeniu. Iškepusį biskvitą perpjauti skersai į dvi dalis, jas apšlakstyti sirupu.

Apatinį biskvitą gausiai aptepti kremu. Braškes supjaustyti ketvirtadaļiais ir išpausti į kremą. Uždėti antrą biskvitą ir aptepti likusiu kremu viršų bei šonus.

Torto viršų gausiai apibarstyti pakepintais migdolais ir papuošti braškėmis.

Dėti į šaldytuvą 4–5 valandoms.
Malonių išpūdžių!

Jūsų Indrė

DRAUGAS

Seniausias lietuviškas laikraštis pasaulyje
Leidžiamas nuo 1909 m.

Sužinokite vienas apie kitą

Susipažinkite su lietuviška veikla – nuo vandenyno iki vandenyno

XXI a. „Draugas“ – laikraštis jums!

NAUJIEMS PRENUMERATORIAMS

metams – 120 dol. pusmečiui – 65 dol.

internetinė (pdf) metams – 90 dol. 3 mėn. – 30 dol.

Siunčiu _____ dol.

Vardas, pavardė _____

Adresas: _____

Miestas _____ valstija _____ zip _____

Čekį siųskite:

DRAUGAS, 4545 W. 63rd. St.,
Chicago, IL 60629

Tel. 773-585-9500 www.draugas.org

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“
internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti
apie tai administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

www.draugas.org – 773-585-9500

A † A ALDONA TOLIUSYTĖ MARKEVIČIENĖ

Mirė š. m. sausio 26 d. po ilgos ligos savo namuose Indianoje.
Gimė 1926 m. rugpjūčio 15 d. Kaune, Lietuvoje.

Nuliūdę liko: vyras Vytautas, su kuriuo kartu pragyveno 73-ejus metus; sūnūs Kęstutis ir Vytenis; duktė Audronė su vyru Ross Golding; brolis Zigmas; anūakai Hillary (Bruce), Ashley (Naomi), Corey (Laura), Whitney, Brad (Angie), Jeremy (Mikiko), Vinny (Casie), David, Natalie ir Olivia; proanūakai Ray, Anissa Christian, Sierra, Nate, Willow, Nevaeh, Chase, Toma, Shion, Stella ir Burton.

Aldona buvo a. a. Gedimino, a. a. Algirdo ir a. a. Jūratės Lake mama.

Labai mylėjo šeimą, poeziją, literatūrą ir Lietuvą. Palikusi Lietuvą 1944 metais, apie tai rašė:

*Toli paliko tėviškės balti beržai,
Rasotos pievos saulės spinduliuos.
Ir kaip dažnai aš ten lankaus,
Bet tik svajonėse, ir tik sapnuos.*

Velionė bus pašarvota šeštadienį, sausio 30 d., 9 val. ryto Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Parke, kurioje 11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po šv. Mišių velionė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

Pats tikriausias kelias į laimę yra nešti laimę kitiems žmonėms. Pameginkite juo eiti ir palikite šį pasaulį truputį geresnį, negu radote. Ir kai ateis metas Jums artėti prie mirties, galėsite mirti laimingi, jausdami, kad, nešvaistėte laiko tuščiai, bet padarėte viską, ką galėjote. Budėkite!

Robert Baden-Powell

A † A ŠARŪNAS RIMAS

Lietuvių skautų sąjunga reiškia gilią užuojautą p.s. fil. Šarūno Rimo žmonai sesei VIDAI, svainei sesei ALDONAI RAUCHIENEI, giminėms ir draugams. Jis skautavo nuo jaunystės, dalyvavo Akademikų skautų sąjungos valdyboje, pirmininkavo Vydūno jaunimo fondui ir vadovavo LSS archyvui Lemonte.

Ilsėkis ramybėje, a. a. broli Šarūnai!

Lietuvių skautų sąjunga

draugas.org/mirties

Pasidalinkite nuomone
www.facebook.com/draugolaikrastis

CHIRURGAJAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Tingėjo tingėjo, bet pagaliau atėjo

Lietuvą praėjusį savaitgalį užklojo storas sniego sluoksnis. Kūrybingi lietuviai nelaukė jokių konkursų: čiupo pirštines, įrankius ir – štai! Nesvarbu, ar ilgai, ar trumpai laikysis šis grožis, svarbiausia – teigiamos kantrių sniego lipdytojų ir žiūrovų emocijos.

Gal ir prie jūsų namų yra sniego gyventojų? Lauktume ir jūsų nuotraukų. – Red.

Šis aštuonkojis dabar saugo Biržuose esančius savo kūrėjo namus.

Kaune – sniego šuo įsitaisė prie tvoros.

Ko gero, šiuose namuose gyvena koks rimtas Biržų aludaris.

Nuotraukos iš FB

Arvydas Barzdukas, gyvenantis Falls Church, VA ir Edmundas Paulius, gyvenantis Willowbrook, IL dar metams pratęsė laikraščio *garbės prenumeratą*.

Nuoširdžiai dėkojame, kad skaitote mūsų laikraštį ir jį dosniai remiate.

Atsidėkodami už kalendorių „Draugo“ leidybos išlaidoms sumažinti aukojo:

150 dol. Birutė V. Sonta, Chicago, IL.

100 dol. Nemira Šumskienė, Chicago, IL; Danguolė Jurgutienė, West Bloomfield, MI; Gintaras Valiukėnas, Chicago, IL; Joana A. Stoškus, Palos Park, IL; Marvin Katilius-Boydston, Lemont, IL.

80 dol. Mary Ladas, Lemont, IL.

60 dol. Gediminas Indreika, Chicago, IL; Lina Klimas, Manassas, VA.

50 dol. Valerian Cijunėlis, Willowbrook, IL; Ada Sutkuvienė, Beverly Shores, IN; Roma Kuprienė, Riverside, IL; Alė A. Razmienė, Burr Ridge, IL; Rimas Černius, La Grange Park, IL; Gražina Damijonaitienė, Willowbrook, IL; George Lendraitis, Palos Heights, IL; Nick Stiglich, Highland, IN; Msgr Al A. Bartkus, St. Pete Beach, FL; Ann Smilgys, Orland Park, IL; Stasys Tamulionis, St. Petersburg, FL; Donatas Tijūnėlis, Lemont, IL; Irena Polikaitienė, Lemont, IL; Algis L. Ancevičius, Oak Lawn, IL; Rūta Jautokienė, Oak Lawn, IL; Patricia Nelia Paulauskas, Chicago, IL; Dalia K. Strasius, Ann Arbor, MI; Danguolė Kviklys, Ann Arbor, MI; Dalia M. Tallat-Kelpša, Palos Heights, IL; Saul B. Balsys, Hickory Hills, IL; Dalius F. Vasys, Chicago, IL.

Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų dosnią paramą.

1YR - 0.75 % APY*
2YR - 1.00 % APY*

*APY - ANNUAL PERCENTAGE YIELD

MOBILE BANKING | INTERNATIONAL WIRES
CREDIT/DEBIT CARDS | SAVINGS | CHECKING

310.828.7095 | info@clcu.org
www.clcu.org

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 St., Chicago, IL 60629
(Skersai gatvę nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100 • info@midwaylegal.com
Paslaugos: Nekilnojamas turtas • Investiciniai fondai • Testamentai ir palikimai • Verslo reikalai • Bendri teisės reikalai

www.draugofondas.org

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

SKELBIMAMS

Pasiteirauti tel. 773-585-9500

skelbimai@draugas.org

COVID-19: Sausio 28 d., 11 val. 30 min.

	Užsikrėtusių	Išgijusių	Mirusių
Pasaulyje	101,087,195	73,054,017	2,174,702
JAV	26,037,715	15,770,644	436,351
Lietuvoje	179,212	123,562	2,716